

**BÀI HỌC GIÁO LÝ TRƯỜNG SA-BÁT
LỚP TRÁNG NIÊN**

**SỐNG TRONG NIỀM HY VỌNG
CHÚA PHỤC LÂM**

(Living the Advent Hope)

Tam Cá Nguyệt

Tháng Mười, Tháng Mười Một, Tháng Mười Hai 2002

NIỀM HY VỌNG VÀO CHÚA TÁI LÂM

Ý nghĩa sự sống là gì? Chúng ta có hy vọng không? Sứ đồ Phao-lô viết nếu Đức Chúa Giê-su không trở lại và kêu chúng ta sống lại từ cõi chết để sống đời đời, thì tất cả những điều chúng ta tin cậy và hy vọng [trông cậy] đều “vô ích” (I Cô-rinh-tô 15:17). Phao-lô có hy vọng vì ông tin nơi Đức Chúa Giê-su và sự tái lâm của Ngài. Trong tam cá nguyệt này, chúng ta sẽ học về niềm hy vọng này. Đây không phải là sự hy vọng nơi chúng ta hay nơi việc làm của chúng ta, mà là niềm hy vọng đặt nền tảng vững chắc nơi Đức Chúa Giê-su là Đấng “phó mình vì tội lỗi chúng ta (Ga-la-ti 1:4). Sự sống và sự chết của Đức Chúa Giê-su khi Ngài đến lần thứ nhất bảo đảm rằng chúng ta sẽ được sự sống đời đời khi Ngài tái lâm. Chúng ta tin chắc rằng Đức Chúa Giê-su đã giáng thế lần thứ nhất để chết cho tội lỗi chúng ta. Vì thế chúng ta cũng tin chắc rằng Ngài sẽ trở lại để đem chúng ta về trời. Đó là niềm hy vọng của chúng ta!

Chúng tôi hy vọng rằng khi học xong những bài này, chúng ta sẽ biết rằng cuộc đời của mình không phải vô hy vọng và vô ích, vì Đức Chúa Giê-su đã hy sinh trên thập tự giá vì tội lỗi chúng ta rồi.

Mục Lục

1. Cần Có Hy Vọng	5
2. Niềm Hy Vọng Trong Cựu Ước	12
3. Hy Vọng Nơi Đức Chúa Giê-su: Phần 1	19
4. Hy Vọng Nơi Đức Chúa Giê-su: Phần 2	26
5. Niềm Hy Vọng Của Chúng Ta	33
6. Sự Trông Cậy: Động Lực Cho Sự Mạng	40
7. Sự Trông Cậy Quá Nhiều Hay Quá Ít?	47
8. Sự Trông Cậy Sống	54
9. Niềm Hy Vọng Và Sự Trì Hoãn – Phần 1	61
10. Niềm Hy Vọng Và Sự Trì Hoãn – Phần 2	68
11. Quá Giàu Nên Không Cần Phải Hy Vọng?	75
12. Được Gọi Đến Một Niềm Hy Vọng	82
13. Những Điều Quan Trọng Nhất	89

SỐNG TRONG NIỀM HY VỌNG CHÚA TÁI LÂM

Từ những ngày đầu của phong trào Cơ Đốc phục lâm, chữ *hy vọng* đã có liên hệ chặt chẽ với tên Cơ Đốc Phục Lâm. Xin đọc I Phi-e-rơ 3:15. Đức Chúa Giê-su là lý do cho niềm hy vọng của chúng ta. Sự chết của Ngài trên thập tự giá bảo đảm rằng Ngài sẽ trở lại. Rồi Ngài sẽ đến đón những người mà Ngài đã chết đặng họ được cứu, và đem họ về trời.

Huyết của Đức Chúa Giê-su bảo đảm cho niềm hy vọng của chúng ta. Nhờ huyết Ngài mà chúng ta được gọi đến một sự trông cậy (Ê-phê-sô 4:4). Huyết Ngài là sự trông cậy sống (I Phi-e-rơ 1:3), một sự trông cậy vững chắc vì nó không lệ thuộc vào chúng ta nhưng vào Đức Chúa Giê-su. Xin đọc Khải huyền 13:8; Giăng 1:11; Rô-ma 4:25; Ma-thi-ơ 24:31.

Trong những bài này, chúng ta sẽ học cách để sống trong niềm hy vọng Chúa phục lâm. Chúng ta sẽ nghiên cứu (1) niềm hy vọng của sự phục lâm là gì, (2) tại sao niềm hy vọng của sự phục lâm lại quan trọng cho đức tin chúng ta, và (3) niềm hy vọng của sự phục lâm giải đáp nhiều câu hỏi và đem lại những lý do cho đức tin chúng ta. Chúng ta sẽ nghiên cứu ảnh hưởng của niềm hy vọng trong đời sống mình khi chúng ta tiếp xúc với tha nhân, với hội thánh, và với những người chúng ta chia sẻ niềm hy vọng này.

Tác giả: Jonathan Gallagher

Dịch giả: Mục sư và Bà Phạm Trường Thanh

Các bài học Trường Sa-bát lớp Tráng Niên do bộ Chức Vụ Hội Thánh của Giáo Hội Cơ Đốc Phục Lâm Thế Giới soạn thảo. Việc soạn thảo bài học được đặt dưới sự hướng dẫn tổng quát của Ủy ban Bài Học Trường Sa-bát thế giới, trong đó thành viên phục vụ với tư cách cố vấn biên tập. Vì vậy ấn bản bài học trong Tam Cá Nguyệt phản ánh ý kiến của Ủy ban đóng góp, chớ không đơn phương hay nhất thiết tiêu biểu ý kiến của tác giả.

Mọi liên lạc, thư từ xin gửi về:

Mục sư Nguyễn Khắc Vinh

Vietnamese Seventh-Day Adventist Church

P.O. Box 5704, El Monte, CA 91734

Tel. (626) 454-1304

Bài Học 1

28 Tháng 9 – 4 Tháng 10

CẦN CÓ HY VỌNG

CÂU GỐC: “Ta sẽ làm cho mây cùng người nữ, dòng dõi mây cũng dòng dõi người nữ nghịch thù nhau. Người sẽ giày đạp đầu mây, còn mây sẽ cắn gót chơn người” (Sáng thế Ký 3:15).

CHIỀU SA-BÁT

ĐỌC KINH THÁNH NGHIÊN CỨU TUẦN NÀY: Sáng thế Ký 1-3. (Bản dịch của Kinh Thánh tiếng Việt, cụ Phan Khôi dùng chữ *sự trông cậy* để dịch từ *Hope*; trong loạt bài học này chúng tôi dùng chữ *niềm hy vọng* – Bản dịch thuật)

TƯ TƯỞNG QUAN TRỌNG: A-đam và Ê-va có niềm hy vọng ngay khi họ cần hy vọng. Tội lỗi của họ chỉ đem lại đau khổ và sự chết vô ý nghĩa. Sự chết không hứa hẹn gì cả ngoại trừ sự hủy diệt hoàn toàn. Đó là lý do tại sao Đức Chúa Trời phải hành động để cứu nhân loại.

HY VỌNG CŨNG QUAN TRỌNG NHƯ HƠI THỞ. Chúng ta không phải là con người nếu không có hy vọng. Tuần này chúng ta sẽ coi lại thời kỳ không có hy vọng, vì lúc đó không cần hy vọng. Nhưng hy vọng sẽ được ban cho khi chúng ta cần hy vọng. Hy vọng là một phần rất quan trọng của sự cứu rỗi. Đức Chúa Trời sẽ đổi mới những điều đã bị tội lỗi làm hư hỏng (Khải huyền 21:1). Niềm hy vọng lớn của chúng ta là sự tái tạo mới này. Chúng ta hy vọng vì dựa vào lời hứa chúng ta sẽ là một phần trong sự sáng tạo mới. Sự hy sinh của Đức Chúa Giê-su làm vững chắc niềm hy vọng này.

SỰ SÁNG TẠO.

Sách Sáng thế Ký cho chúng ta biết Đức Chúa Trời dựng nên trái đất thế nào. Sách này cũng cho biết Chúa cảm thấy thế nào về những vật Ngài đã tạo nên. Xin đọc Sáng thế Ký 1:31.

Xin đọc Sáng thế Ký 1:10, 12, 18, 21, 25, 31. Tất cả những câu này diễn tả cùng một ý tưởng về sự tạo thế. Bạn hiểu thế nào về hai chữ tốt lành?

Thật khó cho chúng ta hiểu được thế gian trước khi có tội lỗi, sự chết, bệnh tật, sợ hãi, và trước khi phân cách khỏi Đức Chúa Trời (xin đọc *Patriarchs and Prophets*, tr. 44-51). Hiện nay, tội lỗi, chết chóc, bệnh tật, và sợ hãi là những chuyện thường tình. A-đam và Ê-va sống trong một môi trường hoàn hảo nên đời sống họ hoàn toàn hòa hợp với Đấng Tạo Hóa và luật pháp Ngài. A-đam và Ê-va không cảm thấy sợ hãi, lo lắng, hay nghi ngờ. Họ cũng không có hy vọng vì họ không cần sự hy vọng.

Trong một thế giới không tội lỗi, A-đam và Ê-va không cần phải hy vọng một điều gì tốt hơn. Thí dụ, một người có hai lá phổi lành mạnh không cần hy vọng được hai lá phổi tốt hơn. Chúng ta hy vọng việc xấu được tốt hơn. Chúng ta hy vọng những điều gây ra đau đớn, khổ sở, hay sợ hãi sẽ biến mất đi. Hy vọng hướng chúng ta về tương lai. Hy vọng khiến chúng ta nghĩ đến một điều gì đó sẽ giúp chúng ta sống trong một hoàn cảnh tốt hơn là chúng ta hiện đang sống.

A-đam và Ê-va không cần hy vọng một điều gì vì họ đã có tất cả. Vậy nên A-đam và Ê-va sống không có hy vọng vì họ không cần hy vọng.

Điều này giúp bạn hiểu sự hy vọng thế nào khi bạn biết tại sao A-đam và Ê-va không cần sự hy vọng?

SỰ SA NGÃ.

Xin đọc Sáng thế Ký 3:19. A-đam và Ê-va thấy mọi sự thay đổi cách đột ngột. “Thiên đàng” ở Ê-đen bỗng nhiên lìa xa họ.

Xin đọc Sáng thế Ký đoạn 3. Sau đó liệt kê một số hậu quả mà A-đam và Ê-va phải đương đầu vì tội lỗi của họ.

Tội lỗi của A-đam và Ê-va điều khiển hiện tại và tương lai của họ. Bỗng nhiên cảm giác tội lỗi, đau đớn, bất chắc, và chết chóc trở nên thật sự đối với họ (Sáng thế Ký 2:17; 3:19). Mỗi người chúng ta đều phải sống với những hậu quả của tội nguyên thủy của A-đam và Ê-va.

Coi lại bảng liệt kê về những hậu quả từ tội của A-đam và Ê-va. Điều gì có thể đem lại hy vọng cho mỗi hậu quả trong danh sách của bạn? Thí dụ, nếu “cảm giác tội lỗi” ở trong danh sách của bạn, thì “tha thứ” hay “chấp nhận” là điều có thể đem lại cho họ niềm hy vọng.

Bằng cách nào chúng ta cần niềm hy vọng giống như A-đam và Ê-va đã cần sau khi họ phạm tội?

GIÀY ĐẠP ĐẦU.

Xin đọc Sáng thế Ký 3:15. Câu này là lời hứa đầu tiên về sự cứu rỗi. Đó là lời hứa đầu tiên về hy vọng cho một thế gian rất cần sự hy vọng. Đức Chúa Giê-su là dòng dõi của Ê-va.

Xin đọc Sáng thế Ký 3:1-15 để thấy lời hứa và niềm hy vọng trong Sáng thế Ký 3:15. Dòng dõi người đàn bà sẽ làm gì cho con rắn và con rắn sẽ làm gì cho dòng dõi người? (Xin nhớ rằng Đức Chúa Giê-su là một trong dòng dõi của người đàn bà, còn con rắn là Sa-tan).

Sáng thế Ký 3:15 nói về cuộc đấu tranh sẽ tiếp tục cho đến thời kỳ cuối cùng (Khải huyền 12:9, 17; Rô-ma 16:20). Dòng dõi người đàn bà sẽ giày đạp đầu con rắn. Căn gốc chân của dòng dõi người đàn bà nghĩa là Người sẽ bị thương, nhưng Người sẽ sống và sẽ chiến thắng trong cuộc đấu tranh.

Đức Chúa Trời đã phạt A-đam và Ê-va vì tội lỗi họ. Nhưng Ngài cho họ niềm hy vọng ngay khi họ cần sự hy vọng.

“Đức Chúa Giê-su trở nên Đấng Cứu Thế ngay sau khi A-đam và Ê-va phạm tội. Ngài đã ban sự sáng và sự sống cho tất cả nhân loại. Mỗi người sẽ bị phán xét tùy theo sự sáng Đức Chúa Giê-su đã ban cho họ.”—Phỏng trích The Desire of Ages, tr. 210. Câu này giống thế nào lời hứa Chúa ban cho A-đam và Ê-va trong Sáng thế Ký 3:15?

NỀN TẢNG CHO SỰ HY VỌNG.

Một số người chết muốn giữ thi thể họ đông lạnh. Họ hy vọng rằng sự đông lạnh sẽ giữ thi thể xác họ khỏi hư nát. Họ *hy vọng* nếu thi thể xác không hư nát thì khoa học sẽ đem họ sống lại từ cõi chết để được sống vĩnh viễn.

Chúc quý vị may mắn!

Với những người ấy, may mắn không thôi cũng chưa đủ. Nhân loại đã có những tiến bộ vĩ đại về khoa học, nhưng nếu không có Đức Chúa Giê-su thì sự chết sẽ nuốt tất cả.

Giê-rê-mi 29:11 nói gì về niềm hy vọng Chúa dành cho chúng ta?

Chúng ta không thể giải quyết được tội lỗi, vì thế chúng ta phải trông cậy vào Chúa. Ngài thương chúng ta và biểu lộ tình thương Ngài cho chúng ta. Chúa làm cho chúng ta những điều chúng ta không thể tự làm cho mình.

Bản dịch King James không diễn tả đầy đủ ý nghĩa của Giê-rê-mi 29:11. Phần cuối của câu 11 viết “để cho các ngươi sự trông cậy và tương lai” (NIV: New International Version). Tương lai huy hoàng nhất và sự trông cậy vĩ đại nhất Chúa ban cho chúng ta là gì? Tại sao Chúa đặt sự trông cậy và tương lai chung với nhau? Giê-rê-mi 29:11 cho bạn hy vọng ngày nay thế nào?

HY VỌNG GIẢ DỐI.

Khi chúng ta cần hy vọng thì có hy vọng ngay. Khi con người phạm tội thì có Đấng Cứu Thế.

Chúa đã giải phóng chúng ta khỏi tội lỗi. Sự tự do cũng mang cơ hội cho tội lỗi. Nhưng Đức Chúa Trời đã có mặt để giải quyết vấn đề tội lỗi. Ngài giải quyết vấn đề tội lỗi với một giá rất đắt cho chính Ngài. Nhưng ngay từ lúc đầu, nhân loại đã tránh xa niềm hy vọng mà Chúa muốn ban cho họ.

Mỗi câu sau đây nói gì về sự hy vọng? Những câu này có điểm nào giống nhau?

Thi thiên 44:6 _____

Châm ngôn 11:28 _____

Ê-sai 31:1 _____

Giê-rê-mi 5:17 _____

Giê-rê-mi 7:4 _____

Giê-rê-mi 17:5 _____

Chỉ mình Đức Chúa Trời mới có thể gieo hạt giống hy vọng trong lòng của A-đam và Ê-va. Nhưng người ta luôn luôn muốn bày tỏ sự hiểu biết riêng của mình về hy vọng là gì và tìm hy vọng ở đâu. Những câu bạn mới đọc là một vài thí dụ về việc người ta thường tìm hy vọng ở đâu. Những câu này cũng cho biết nơi nào có chút ít hay không có chút hy vọng gì cả.

Hãy nhìn lại cuộc đời bạn, những tranh đấu và những sợ hãi của bạn. Bằng cách nào bạn thấy mình trong những câu bạn mới đọc?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC: “Cuộc đời của A-đam đầy dẫy sự sầu khổ sau khi ông bị đuổi ra khỏi vườn Ê-đen. Mỗi chiếc lá rụng, mỗi con chiên bị hy sinh, mỗi khuyết điểm trong thiên nhiên đẹp đẽ, mỗi vết nơ dính dập trong tâm hồn mình đều nhắc nhở ông nhớ tới tội đã phạm. A-đam rất sầu khổ khi thấy trái đất tràn đầy tội lỗi. Ông phải đối diện những người trách móc tội lỗi ông. Ông khiêm tốn và nhẫn nhục chấp nhận hậu quả của tội lỗi trong gần một ngàn năm. A-đam thành thực ăn năn tội mình. Ông trông cậy vào Đấng Cứu Thế đã hứa. A-đam chết trong niềm hy vọng được phục sinh. Đức Chúa Giê-su đã cứu nhân loại khỏi tội lỗi và qua sự tha thứ, Ngài trở nên đầu của nhân loại!”—Phỏng trích *The Adventist Home*, tr. 540, 541.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Tại sao chúng ta đặt hy vọng vào những điều không thể cho chúng ta niềm hy vọng mà chúng ta rất cần?
2. Đức Chúa Trời yêu thương chúng ta. Ngài muốn ban cho chúng ta niềm hy vọng. Bạn thấy những điều nào bày tỏ tình thương của Chúa và đem lại cho chúng ta niềm hy vọng?
3. Hãy tưởng tượng bạn là A-đam hay Ê-va sống ở vườn Ê-đen trước khi phạm tội. Bạn không cần hy vọng. Hãy viết một hay hai đoạn miêu tả bạn thấy tương lai thế nào? Chia sẻ tư tưởng của bạn với lớp mình.

TÓM LƯỢC: Có hy vọng ngay khi cần hy vọng. Có Đấng Cứu Thế ngay khi có tội lỗi. Hy vọng chúng ta có đã bắt nguồn từ thuở ban đầu. Đức Chúa Trời đã cho chúng ta những lý do để hy vọng khởi sự từ vườn Ê-đen cho đến đêm cuối cùng của lịch sử nhân loại.

NIỀM HY VỌNG TRONG CỰU ƯỚC

CÂU GỐC: Ngài “truyền dạy tổ phụ chúng ta phải dạy nó lại cho con cháu mình. . . **Hầu cho chúng nó để lòng trông cậy nơi Đức Chúa Trời, không hề quên các công việc Ngài, song gìn giữ các điều răn của Ngài”** (Thi thiên 78:5, 7).

CHIỀU SA-BÁT

ĐỌC KINH THÁNH NGHIÊN CỨU TUẦN NÀY: Sáng thế Ký 6; 11; 12; Ê-sai 7:1-14. (Bản dịch của Kinh Thánh tiếng Việt, cụ Phan Khôi dùng chữ *sự trông cậy* để dịch từ *Hope*; trong loạt bài học này chúng tôi dùng chữ *niềm hy vọng* – Ban dịch thuật)

TƯ TƯỞNG QUAN TRỌNG: Hy vọng không phải chỉ là vài triết lý hay tư tưởng sâu xa khó hiểu. Hy vọng phải là điều chúng ta kinh nghiệm hay thấy xảy ra trong cuộc đời chúng ta và cuộc đời những người khác.

HY VỌNG LÀ ĐIỀU CÓ THẬT TRONG THỜI CỰU ƯỚC. Bài tuần này đề cập đến những thí dụ về hy vọng trong cuộc đời của những người thời Cựu Ước. Chúng ta sẽ nghiên cứu về Nô-ê, Áp-ra-ham, và lịch sử của dân Y-sơ-ra-ên. Hy vọng trong Cựu Ước được ứng nghiệm trong Tân Ước. Những lời hứa trong Tân Ước không ý nghĩa gì nếu không có Cựu Ước. Chúng ta thấy Đức Chúa Trời có thể ban cho dân sự niềm hy vọng trong bất cứ hoàn cảnh nào. Sự hy vọng này đến từ đời sống và công việc của Đức Chúa Giê-su. Ngài là sự ứng nghiệm của tất cả những lời hứa về hy vọng trong Cựu Ước.

HY VỌNG TRONG CƠN ĐẠI HỒNG THỦY.

Xin đọc Sáng thế Ký 6:5-7. Câu chuyện trong đoạn này tuy ngắn nhưng đã nói lên rất nhiều. Sáng thế Ký 6:5 cho thấy tình trạng thuộc linh của nhân loại. Không những tư tưởng của người ta xấu xa mà toàn thể con người là xấu xa và họ luôn luôn xấu xa. Sáng thế Ký 6:11, 12 cho thấy cả tư tưởng và hành động của con người là xấu xa (xin đọc Ellen G. White, *Patriarchs and Prophets*, tr. 90-92).

Xin đọc Sáng thế Ký 6:5-7. Đức Chúa Giê-su đã bày tỏ cho chúng ta thấy Đức Chúa Trời (Giăng 14:9). Ngài cũng là Đức Chúa Trời đã nói sẽ “hủy diệt” loài người và loài vật mà Ngài đã dựng nên. Thế nào Đức Chúa Trời giống như Đức Chúa Giê-su mà lại muốn hủy diệt các loài thọ tạo?

Đức Chúa Trời, Đấng ban cho A-dam và Ê-va hy vọng cũng là Đấng ban cho loài người niềm hy vọng trước cơn Đại hồng thủy. Hy vọng này thể hiện trong chiếc tàu Đức Chúa Trời truyền cho Nô-ê đóng (Sáng thế Ký 6:14-22). Tuy thế giới đầy dẫy tội lỗi nhưng Đức Chúa Trời vẫn ban cho loài người niềm hy vọng. Như vậy tại sao có người trong chúng ta lại mất hy vọng?

Mặc dù Đức Chúa Trời muốn hủy diệt thế gian, Ngài ban cho họ hy vọng. Nhưng chỉ một số ít người chấp nhận sự ban cho này. Hy vọng được ban cho tất cả mọi người hay chỉ một số ít? Tại sao không có nhiều người hơn chấp nhận niềm hy vọng của Chúa nếu Ngài ban cho tất cả mọi người?

HY VỌNG VÀ CÁC DÂN TỘC.

Xin đọc Sáng thế Ký 12:3. Đức Chúa Trời sẽ ban phước cho các dân tộc qua Áp-ra-ham nghĩa là gì?

“Tiếng Hê-bơ-rơ *adamah* dịch là ‘trái đất’ nghĩa là ‘mặt đất’ hay ‘bụi đất’. . . Đó là ‘đất’ bị rửa sả sau khi loài người phạm tội (Sáng thế Ký 3:17). Đây cũng là ‘bụi đất’ mà Chúa đã dùng để dựng nên A-đam. Sở dĩ có sự rửa sả này vì một người đã không trung thành (Rô-ma 5:2). Bây giờ tất cả các dân tộc của ‘đất’ nhận được ơn phước qua sự vâng lời của Áp-ra-ham là người trung tín. Ngày nay Cơ Đốc nhân chia sẻ ơn phước ban cho Áp-ra-ham vì họ là con cái thiêng liêng của người (Ga-la-ti 3:8, 29).”—Phỏng trích *The SDA Bible Commentary*, quyển 1, tr. 293, 294.

Xin đọc Rô-ma 5:12 và Ga-la-ti 3:8, 29 và nhớ đến lời hứa cho Áp-ra-ham. Đức Chúa Giê-su đã làm trọn lời hứa ấy thế nào? Lời Chúa hứa cùng Áp-ra-ham đã đem lại cho bạn ơn phước thế nào?

NIỀM HY VỌNG CHO DÂN Y-SƠ-RA-ÊN.

Cựu Ước có nhiều chuyện tích về hy vọng vào những lời hứa của Chúa. Xin đọc Sáng thế Ký 48:21; Xuất Ê-díp-tô Ký 2:23-25; Phục truyền Luật lệ Ký 34; I Các Vua 8:56; I Sử ký 22:9; Gióp 19:25-27; Thi thiên 122; Ê-sai 51:9-11; 65:17.

Hãy đọc mỗi câu trên để xem những hy vọng này đã được và sẽ được ứng nghiệm thế nào, hay có thể không được ứng nghiệm. Nếu không được ứng nghiệm, tại sao? Có những hy vọng nào chúng ta đang mong đợi? Những câu này có điểm tương tự nào?

Hy vọng của dân Y-sơ-ra-ên là tin cậy vào những lời hứa của Đức Chúa Trời. Nơi nào có đức tin nơi Chúa và những lời hứa của Ngài thì nơi ấy có hy vọng. Tất cả hy vọng của họ về đất đai, tự do, yên nghỉ, và bình an thật sự là hy vọng nơi Đức Chúa Trời. Hy vọng nơi Đức Chúa Trời là đề tài quan trọng trong Cựu Ước. Hy vọng nơi Chúa cũng là nền tảng của tất cả hy vọng của chúng ta nữa.

Xin đọc Thi thiên 39:7; 130:7; Ê-sai 25:9; và Giê-rê-mi 17:7. Rồi xin Chúa khiến hy vọng trong mỗi câu này thành hy vọng của bạn.

HY VỌNG NƠI ĐẮNG MÊ-SI.

Bài học hôm qua cho thấy dân Y-sơ-ra-ên chỉ có hy vọng nơi Đức Chúa Trời. Chỉ có Đức Chúa Trời mới làm trọn sự hy vọng Ngài hứa. Chúa làm trọn hy vọng Ngài hứa khi Ngài đến cùng Y-sơ-ra-ên. Ngài đến thật rõ ràng trong chức vụ của Đức Chúa Giê-su, Đấng Mê-si. Tất cả hy vọng trong Cựu Ước là hy vọng vào sự giáng sinh của Ngài. Thí dụ, xin đọc Ê-sai 7, đặc biệt là câu 14. Trong câu này, Ê-sai nói tiên tri với A-cha về Đấng Mê-si sắp đến.

Ma-thi-ơ 1:23 nói về sự ứng nghiệm của Ê-sai 7:14. Tên Em-ma-nu-ên giúp chúng ta hy vọng thế nào?

Lời tiên tri này không được ứng nghiệm cho tới gần tám trăm năm sau. Tại sao Chúa ban cho A-cha một lời hứa không giúp gì cho sự đe dọa về quân sự của Y-sơ-ra-ên? Chúa muốn A-cha hiểu rằng những sự cố gắng của ông để tìm sự tự do sẽ thất bại. Hy vọng duy nhất của ông là trông cậy nơi Đấng Mê-si sắp đến. Hy vọng cuối cùng của Y-sơ-ra-ên sẽ ở nơi Đức Chúa Giê-su. Đức Chúa Giê-su là Đấng Mê-si.

Em-ma-nu-ên nghĩa là “Đức Chúa Trời ở cùng chúng ta.” Những người sống trong thời Đức Chúa Giê-su có thể tin rằng Đức Chúa Trời ở cùng họ, vì Đức Chúa Giê-su hiện diện ở đó. Những lời hứa nào trong Kinh Thánh bày tỏ Đức Chúa Trời ở cùng chúng ta?

ĐỨC CHÚA GIÊ-SU VÀ NIỀM HY VỌNG TRONG CỰU ƯỚC.

Chúng ta tin rằng Đức Chúa Giê-su đã làm ứng nghiệm niềm hy vọng trong Cựu Ước. Nhưng Đức Chúa Giê-su đã làm gì để đặt nền tảng cho tất cả sự hy vọng?

Xin đọc những câu sau đây nói về việc làm của Đức Chúa Giê-su trên đất. Mỗi câu đã nói gì về công việc của Đức Chúa Giê-su.

Ê-sai 53:11 _____

Mác 14:24 _____

Giăng 1:29 _____

Cô-lô-se 1:20 _____

I Tê-sa-lô-ni-ca 1:10 _____

Hê-bơ-rơ 9:28 _____

Bài 1 nói về việc loài người đã phân rẽ khỏi Đức Chúa Trời vì không vâng lời. Nhưng Đức Chúa Giê-su đã mở đường để đem nhân loại trở về cùng Đức Chúa Trời. Ngài ban cho mỗi người cơ hội để được sống đời đời, bất kỳ việc gì xảy ra cho họ trên thế gian này. Đức Chúa Giê-su đã chấp nhận hình phạt của tội lỗi để đem lại cho chúng ta niềm hy vọng lớn lao (Ê-sai 53:6). Niềm hy vọng lớn lao này sẽ trở nên thật sự khi Ngài tái lâm, khi sự chết (trái của tội lỗi) sẽ bị tiêu diệt vĩnh viễn (Ê-sai 26:19; Đa-ni-ên 12:2; I Cô-rinh-tô 15:54).

Xin đọc Ê-sai 53:6; 26:19; Đa-ni-ên 12:2; và I Cô-rinh-tô 15:54. Mỗi câu này nói gì về việc Đức Chúa Giê-su đã làm cho chúng ta?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC: Những lời tiên tri đã nói rõ ràng về sự xuất hiện của Đức Chúa Giê-su. Đức Chúa Trời đã ban cho A-đam lời hứa về Đấng Cứu Thế. Lời hứa cho A-đam và Ê-va trong Sáng thế Ký 3:15 là Đức Chúa Giê-su sẽ cứu chuộc họ.

“Đức Chúa Trời hứa với Áp-ra-ham rằng Đấng Cứu Thế sẽ đến từ dòng dõi của ông: ‘các dân thế gian sẽ nhờ dòng dõi người mà được phước.’ ‘Những lời hứa này được ban cho Áp-ra-ham và dòng dõi người. Kinh Thánh không nói ‘những dòng dõi,’ nghĩa là nhiều người, mà nói dòng dõi người, ‘nghĩa là một người,’ là Đấng Christ [Đức Chúa Giê-su] (Sáng thế Ký 22:18; Ga-la-ti 3:16).

“Vào lúc gần kết thúc chức vụ lãnh đạo và dạy dỗ, Môi-se đã nói tiên tri rõ ràng về Đấng Mê-si. Người nói, ‘Từ giữa anh em người, Giê-hô-va Đức Chúa Trời người sẽ lập nên một Đấng tiên tri như ta; các người khá nghe theo Đấng ấy!’ Môi-se nói với dân Y-sơ-ra-ên là chính Đức Chúa Trời đã bày tỏ điều này khi ông ở trên núi Hô-rếp (Phục truyền Luật lệ Ký 18:15, 16)” —Phỏng trích *The Acts of the Apostles*, tr. 222.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

Một nhân viên người Pháp làm việc văn phòng giết một người Ả-rập. Người Pháp bị án tử. Một mục sư vào thăm ông ta trong nhà tù. Ông ta nói với mục sư là ông không tin nơi Đức Chúa Trời. Mục sư hỏi ông ta có nghĩ là chết sẽ chấm dứt tất cả mọi sự chẳng. Ông ta trả lời, “Đúng vậy.” Mục sư xin cầu nguyện cho ông ta. Nhưng người Pháp hét lên là tất cả những điều mục sư tin đều vô giá trị. Câu chuyện này nói lên cảm giác của một người sống không có hy vọng. Bạn sẽ nói gì với người Pháp này để có thể cho ông ta niềm hy vọng? (Phỏng trích từ *The Stranger* của Albert Camus, do Matthew Ward dịch từ tiếng Pháp [New York: Vintage International, 1989], tr. 107-117, 120, 121).

TÓM LƯỢC: Kinh Thánh Hê-bơ-rơ có đầy đủ những lời hứa về hy vọng nơi Đức Chúa Giê-su. Chúng ta đặt hy vọng nơi Đức Chúa Giê-su vì những lời hứa Đức Chúa Trời ban cho dân Y-sơ-ra-ên trong Cựu Ước đã được ứng nghiệm.

HY VỌNG NƠI ĐỨC CHÚA GIÊ-SU: Phần 1

CÂU GỐC: “Giê-su này đã được cất lên trời khỏi giữa các người, cũng sẽ trở lại như cách các người đã thấy Ngài lên trời vậy” (Công vụ các Sứ đồ 1:11).

CHIỀU SA-BÁT

ĐỌC KINH THÁNH NGHIÊN CỨU TUẦN NÀY: Ma-thi-ơ 24; Giăng 14:1-3; Công vụ các Sứ đồ 1:1-11. (Bản dịch của Kinh Thánh tiếng Việt, cụ Phan Khôi dùng chữ *sự trông cậy* để dịch từ *Hope*; trong loạt bài học này chúng tôi dùng chữ *niềm hy vọng* – Bản dịch thuật)

TƯ TƯỞNG QUAN TRỌNG: Bài học 1 và 2 cho thấy niềm hy vọng trong Cựu Ước đặt nền tảng trên lời hứa Đấng Mê-si sẽ đến. Đó là niềm hy vọng vào sự giáng sinh của Ngài. Tuần này chúng ta sẽ học về sự hy vọng này có ý nghĩa gì đối với chúng ta. Bây giờ chúng ta hy vọng vào sự Chúa tái lâm để cứu những người Ngài đã chết để cứu khi Ngài đến lần thứ nhất.

NIỀM HY VỌNG VÀO CHÚA TÁI LÂM PHAI MỜ DẦN sau thời hội thánh các sứ đồ. Càng ngày càng nhiều người không tin vào sự Chúa tái lâm và hội thánh nhận được nhiều quyền lực hơn từ chính quyền. Càng ngày càng nhiều người chấp nhận giáo lý sai lạc là khi Cơ Đốc nhân chết, họ được lên trời liền. Nhiều nhóm đã cố gắng dạy giáo lý trong Kinh Thánh về niềm hy vọng Chúa phục lâm. Nhưng những chính kiến trong hội thánh hay những người cuồng tín làm các nhóm này yếu đi. Tuy vậy, vào những thập niên 1830 và 1840, niềm hy vọng vào sự phục lâm sống lại. Tuần này, chúng ta sẽ nghiên cứu niềm hy vọng về sự tái lâm quan trọng thế nào đối với đức tin chúng ta.

“GIÊ-SU NÀY”

Xin đọc Công vụ các Sứ đồ 1:11. Sự tái lâm không phải là sự trở lại của một người chúng ta không biết. Đó là sự trở lại của “Đức Chúa Giê-su” (Công vụ các Sứ đồ 15:11), người “chấn chiên hiền lành” (Giăng 10:11), là “cội rễ và cuối cùng của đức tin” chúng ta (Hê-bơ-rơ 12:2), và là Đấng gọi chúng ta là “bạn hữu” Ngài (Giăng 15:15).

Những câu sau đây có điểm nào giống nhau? Ai hứa trong mỗi câu này?

Giăng 14:28 _____

Cô-lô-se 3:4 _____

Hê-bơ-rơ 9:28 _____

II Phi-e-rơ 3:4, 10 _____

Gia-cơ 5:7 _____

I Giăng 2:28 _____

Khải huyền 22:20 _____

Sự Chúa trở lại sẽ là một biến cố vinh hiển, vang dội và rung chuyển trời đất. Nhiều người sẽ chạy trốn. Nhưng những người khác sẽ vui mừng thốt lên, “Kìa, ấy là Đức Chúa Trời chúng ta; chúng ta đã mong đợi Ngài, và Ngài sẽ cứu chúng ta. Ấy là Đức Giê-hô-va!” (Ê-sai 25:9). Tại sao một số người vui mừng khi thấy Chúa? Tại sao một số người chạy trốn khi Ngài trở lại?

ĐỨC CHÚA GIÊ-SU CÓ CHẮC CHẮN TRỞ LẠI CHĂNG?

Nhiều người đã coi thường sự phục lâm và lời Đức Chúa Giê-su hứa là mọi mắt sẽ thấy Ngài đến trong hình thể con người. Họ giải nghĩa những lời Ngài phán khác với ý Ngài muốn nói. Ngài cũng phán khi Ngài đến thì thế gian này sẽ chấm dứt.

Mỗi câu sau đây nói gì về sự Chúa tái lâm? Đối với bạn, mỗi câu rõ ràng và giản dị thế nào?

Ma-thi-ơ 24:27, 30 _____

Mác 13:26, 27 _____

Lu-ca 9:26 _____

Giăng 14:3 _____

Đức Chúa Giê-su phán rất rõ ràng Ngài sẽ trở lại thế nào. Tại sao nhiều người nghi ngờ Ngài? Lý do người ta nghi ngờ Ngài vì chúng ta đang sống trong thời đại khoa học, lý luận, nghiên cứu và thăm dò ý kiến. Nhiều người không tin bất cứ điều gì chưa được thử nghiệm bằng những dụng cụ khoa học trong phòng thí nghiệm. Họ nói không có việc gì giống như việc Chúa phục lâm đã xảy ra trước đây. Vì thế tại sao người ta tin được sự phục lâm sẽ xảy ra trong tương lai?

Không ai trong chúng ta tránh khỏi ảnh hưởng chung quanh mình. Hãy kiểm điểm lại đức tin của bạn và tự hỏi, Tôi có bị khoa học ảnh hưởng đến nỗi nghi ngờ một phần của Kinh Thánh chăng?

SỰ CHÚA ĐẾN LẦN THỨ NHẤT VÀ THỨ NHÌ.

Lý do quan trọng nhất cho Cơ Đốc nhân hy vọng vào sự Chúa tái lâm là Ngài đã đến lần thứ nhất. Sự đến lần thứ nhất bảo đảm sự đến lần thứ nhì.

Bạn sẽ nói gì với người tin rằng Đức Chúa Giê-su đã không làm gì hơn là dạy chúng ta sống đời đạo đức?

Chúng ta không chỉ cần một gương tốt mà chúng ta cần một Cứu Chúa là Đấng đã chết để cứu chúng ta khỏi tội lỗi (Rô-ma 3:24-26; Tít 2:14).

Đấng dạy chúng ta khi bị vấp má bên này thì đưa má bên kia, đi thêm một dặm nữa, và yêu kẻ thù mình. Chúng ta cũng cần Đấng khiến những xương khô của chúng ta sống lại từ bụi đất (Ê-sai 26:19), Đấng ban cho chúng ta sự sống đời đời (I Cô-rinh-tô 15:53), và Đấng đó có thể biến hóa thân thể tội lỗi của chúng ta thành thân thể không tội lỗi (I Cô-rinh-tô 15:54). Martin Luther King, Jr., Nữ tu Tê-rê-sa, hay Mô-ha-mét hoặc Gan-đi không thể khiến chúng ta sống lại từ mồ mả và ban cho chúng ta sự sống vĩnh cửu. Chỉ một mình Đức Chúa Giê-su có thể khiến chúng ta sống lại và ban cho chúng ta sự sống đời đời khi Ngài trở lại. Đó là tại sao tất cả hy vọng của chúng ta trở nên thật và những lời hứa cuối cùng của Chúa được thực hiện trong thân thể chúng ta.

Nếu Đức Chúa Giê-su không trở lại để ban sự sống đời đời cho chúng ta thì ân điển, sự xứng công bình, sự cứu chuộc có ý nghĩa gì chẳng? Kinh Thánh thường không phân biệt sự Chúa đến lần thứ nhất và sự tái lâm (xin đọc Ê-sai 11:1-6). Sự đến lần thứ nhất và sự tái lâm là hai phần quan trọng của một chương trình. Suy gẫm về sự đến lần thứ nhất và sự tái lâm là hai phần quan trọng của cả chương trình khi bạn cảm thấy chắc chắn rằng sự tái lâm sẽ xảy ra vì sự Chúa đến lần thứ nhất đã xảy ra rồi.

KHÔNG THẤT VỌNG.

Xin đọc Rô-ma 5:5 và Rô-ma 8:32. Chúng ta không thể thất vọng vì Đức Chúa Trời đã hứa ban cho chúng ta niềm hy vọng, “Chúng ta không thể có được điều gì trong thế giới này hay trong thế giới tương lai mà không qua Thập tự giá. Chúng ta chắc chắn sẽ thất vọng nếu chúng ta không có hy vọng nơi Đức Chúa Giê-su. Tất cả hy vọng nơi Đức Chúa Giê-su chắc chắn được thực hiện vì Ngài đang sống!”—Phỏng trích Ellen G. White, trong *Review and Herald*, 24 tháng 6, 1902.

Câu của Ellen G. White có ý nghĩa gì khi bà nói chúng ta không thể có được điều gì trong thế giới này hay trong thế giới tương lai mà không qua Thập tự giá?

Sự tin cậy của bạn nơi Đức Chúa Trời là chắc chắn vì Ngài hoàn toàn đáng tin cậy. Xin đọc Giăng 14:1 và Rô-ma 15:13.

Reinhold Niebuhr viết rằng chúng ta không làm xong việc đáng làm trong đời này. Vì thế chúng ta cần được cứu trong sự trông cậy [hy vọng]. Bạn áp dụng câu của Niebuhr thế nào trong sự tranh đấu riêng của mình đang khi chờ đợi lời hứa nơi Đức Chúa Giê-su được ứng nghiệm?

XÃ HỘI LÝ TƯỞNG.

Năm 1516, Thomas More viết về một xứ hoàn hảo. Nơi đó không có tội ác, không có người nghèo. Niềm vui lớn nhất của mọi người là làm điều tốt cho người khác. Ông gọi xứ này là *Utopia* (*Xã hội Lý tưởng*). Bây giờ *Xã hội Lý tưởng* là thiên đàng. Nhưng khi More viết sách của ông thì *Xã hội Lý tưởng* là “nơi không tưởng”, vì không có xứ nào giống như ông miêu tả. Sẽ không có một chỗ hoàn hảo nào cho tới khi Đức Chúa Giê-su trở lại.

Đức Chúa Giê-su miêu tả thế gian ra sao trước khi Ngài trở lại? Ma-thi-ơ 24. Sự miêu tả này thật không đem lại cho chúng ta nhiều hy vọng. Chúng ta phải đặt niềm hy vọng lớn nhất và cuối cùng ở đâu? II Phi-e-rơ 3:13.

“Đức tin nơi Đức Chúa Giê-su mà không chờ đợi sự tái lâm của Ngài thì không phải là đức tin. Đức tin mà không chờ đợi sự Chúa tái lâm thì giống như một cái thang không dẫn tới đâu cả. . . .”—Phỏng trích Emil Brunner, *Eternal Hope* (London: Lutterworth Press, 1954), tr. 138, 139.

Bạn có đồng ý rằng đức tin mà không tin vào sự Chúa tái lâm thì không phải là đức tin? Xin giải nghĩa câu trả lời của bạn. Brunner nói rằng đức tin mà không tin vào sự Chúa tái lâm thì cũng giống như một cái thang không dẫn tới đâu cả. Bạn miêu tả thế nào một đức tin mà không tin vào sự Chúa tái lâm?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC: Chúng ta biết rằng các sứ đồ và hội thánh đầu tiên trong Tân Ước trông chờ Đức Chúa Giê-su trở lại. Nhưng vào thế kỷ thứ tư và thời vua Constantine thì hy vọng nơi Chúa trở lại đã phai mờ. Có hai tư tưởng đã tạo nên vấn đề này:

Triết lý Hy Lạp dạy rằng linh hồn là bất tử. Sự tin tưởng sai lầm này khởi đầu cho giáo lý sai lạc là khi người ta chết thì linh hồn bay thẳng về trời. Vì vậy sự trở lại vinh hiển của Chúa trở thành một lối thoát cho linh hồn khi Cơ Đốc nhân qua đời. Nhiều người vẫn còn tin rằng Cơ Đốc nhân bay về trời liền khi họ chết.

Những hy vọng của người Do Thái cùng đóng một vai trò trong việc làm phai mờ hy vọng Chúa tái lâm. Niềm hy vọng vào sự cai trị của Đấng Mê-si trên đất và sự hiện hữu của Y-sơ-ra-ên như một quốc gia liên quan tới sự tin tưởng của Cơ Đốc nhân vào thời đại hoàng kim. Thuyết thời đại hoàng kim là sự tin tưởng sai lầm vào một ngàn năm cai trị của Đức Chúa Giê-su trên đất khi các ước vọng của tất cả những người trung tín sẽ được hoàn thành. Nhiều người ngày nay tin vào thuyết thời đại hoàng kim này.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

Những người cố gắng thiết lập một nơi hoàn hảo trên đất sẽ thất bại. Nhưng như vậy có phải là chúng ta không nên cố gắng cải thiện đời sống mình và đời sống của những người khác chăng? Xin giải nghĩa câu trả lời của bạn.

TÓM LƯỢC: Niềm hy vọng về sự tái lâm tập trung vào Đức Chúa Giê-su. Tập trung vào Đức Chúa Giê-su giúp chúng ta tin rằng Ngài sẽ cứu chúng ta. Đức Chúa Giê-su rất chắc chắn về việc làm trọn lời hứa Ngài. Vì thế chúng ta cũng tin chắc chắn nữa.

HY VỌNG NƠI ĐỨC CHÚA GIÊ-SU: Phần 2

CÂU GỐC: Chúng ta “đương chờ đợi sự trông cậy hạnh phúc của chúng ta, và sự hiện ra của sự vinh hiển Đức Chúa Trời lớn và Cứu Chúa chúng ta, là Đức Chúa Jê-sus-Christ” (Tít 2:13).

CHIỀU SA-BÁT

ĐỌC KINH THÁNH NGHIÊN CỨU TUẦN NÀY: Giăng 14:1-3. (Bản dịch của Kinh Thánh tiếng Việt, cụ Phan Khôi dùng chữ *sự trông cậy* để dịch từ *Hope*; trong loạt bài học này chúng tôi dùng chữ *niềm hy vọng* – Ban dịch thuật)

TƯ TƯỞNG QUAN TRỌNG: Chữ *Cơ Đốc Phục lâm* nói cho mọi người biết chúng ta tin vào sự Chúa tái lâm. Chữ *Cơ Đốc Phục lâm* miêu tả mục đích và lý do cho đời sống chúng ta.

BÀI HỌC 3 CHO THẤY ĐỨC CHÚA GIÊ-SU ĐẶT NỀN TẢNG CHO NIỀM HY VỌNG VÀO SỰ TÁI LÂM qua những việc làm khi Ngài đến lần thứ nhất. Niềm hy vọng lớn của chúng ta bây giờ là những điều Đức Chúa Giê-su sẽ làm khi Ngài đến lần thứ hai. Nếu không có hy vọng này thì chúng ta nên đóng cửa nhà thờ, ngưng giảng dạy và gia nhập hội thánh khác. Thật ra, nếu không có hy vọng Chúa tái lâm thì chúng ta cũng không cần gia nhập hội thánh làm chi.

Điều rất quan trọng là giữ niềm hy vọng này sống trong chúng ta bằng cách hết lòng làm việc cho Đức Chúa Giê-su. Nếu chúng ta không hết lòng làm việc cho Ngài, thì sự lo lắng và nhu cầu về đời này sẽ giết chết niềm hy vọng của chúng ta vào sự Chúa phục lâm.

Tuần này chúng ta sẽ nghiên cứu những câu nói bày tỏ sự hy vọng của chúng ta nơi Đức Chúa Giê-su. Những câu này cũng giải nghĩa tại sao chúng ta có hy vọng và tại sao chúng ta cần nắm vững niềm hy vọng này.

NHỮNG THẦN SỐNG VÀ THẦN CHẾT.

Tại sao chúng ta cần hy vọng để sống? Một người không có hy vọng sẽ sống thế nào trong thế giới này? Tại sao người không có hy vọng có thể sống trong thế giới hiện tại?

Chúng ta chỉ có hy vọng nơi Đức Chúa Trời mà thôi. Chúng ta không đặt hy vọng nơi một vật nào hay một người nào, vì hy vọng nơi loài người chỉ tồn tại trong một thời gian ngắn thôi. Chỉ có Đức Chúa Trời mới cho chúng ta niềm hy vọng vĩnh cửu, một hy vọng không phai mờ với thời gian, nhưng càng ngày càng tốt đẹp hơn. Kinh Thánh Cựu Ước và Tân Ước đem lại cho chúng ta hy vọng vĩnh cửu. Niềm hy vọng này là nền tảng đức tin của chúng ta nơi Đức Chúa Trời. Có hy vọng vĩnh cửu là có đức tin nơi Đức Chúa Trời và Kinh Thánh. Đức tin dẫn đến hy vọng và hy vọng dẫn đến đức tin.

Bạn hiểu thế nào lời sứ đồ Phao-lô nói Đức Chúa Giê-su là Đấng Cứu Thế của tất cả mọi người?

Xin đọc I Ti-mô-thê 4:10. Tại sao Phao-lô viết I Ti-mô-thê 4:10? Khi đặt niềm hy vọng của chúng ta vào vật gì đó nhưng không đặt nơi “Đức Chúa Trời hằng sống” thì có ý nghĩa gì chẳng? Một “thần chết” là gì? Bạn đi theo “những thần chết” nào?

HY VỌNG LỚN NHẤT.

Ba điều nào Đức Chúa Giê-su hứa với chúng ta trong Giăng 14:1-3? Những lời hứa này có ý nghĩa gì? Những lời hứa này cho chúng ta hy vọng gì? Tại sao niềm hy vọng này không giống sự hy vọng khác?

“Sự phục lâm của Đức Chúa Giê-su là một phần quan trọng của chương trình cứu chuộc. Công việc của Đức Chúa Trời sẽ không bao giờ hoàn thành nếu Đức Chúa Giê-su không trở lại. Trọng tâm chương trình cứu chuộc trong quá khứ là Đức Chúa Giê-su trên thập tự giá. Trọng tâm chương trình cứu chuộc trong tương lai là Đức Chúa Giê-su tái lâm trong sự vinh hiển.”—Phỏng trích George Eldon Ladd, *The Blessed Hope* (Grand Rapids: Eerdmans, 1956), tr. 6.

Lời hứa Chúa tái lâm là niềm hy vọng của Cơ Đốc nhân. Hy vọng thì tốt, nhưng hy vọng cần đạt tới đích, nếu không chỉ là hy vọng giả dối. Không ai muốn tin sự giả dối.

Suy gẫm về đức tin của bạn nơi Đức Chúa Giê-su và tất cả những gì bạn tin. Tại sao đức tin là vô ích nếu không hy vọng vào sự Chúa phục lâm?

HY VỌNG VÀO ĐIỀU CHÚNG TA CHƯA CÓ.

Xin đọc Hê-bơ-rơ 11:1 và Rô-ma 8:18-24. Niềm hy vọng lớn nhất của chúng ta tùy thuộc vào một điều hoàn toàn ở bên ngoài chúng ta mà chúng ta không thấy. Niềm hy vọng này lệ thuộc nơi sự cứu chuộc của Đức Chúa Trời. Chương trình cứu chuộc sẽ hoàn tất khi Chúa tái lâm. Lúc đó tất cả những điều sứ đồ Phao-lô nói trong Rô-ma 8:18-24 sẽ được ứng nghiệm.

Phao-lô nói gì trong câu “hy vọng đã thấy rồi thì không còn là hy vọng nữa”? Phao-lô có ý gì khi nói một người không thể hy vọng vào điều người đó “đã có rồi”?

Tư tưởng hy vọng bày tỏ điều chúng ta chưa có nhưng trông chờ hay mong muốn có. Vì thế Phao-lô nói chúng ta không có điều mình đang tìm kiếm. Hy vọng trong Cựu Ước cũng mang một ý tưởng là trông đợi hay mong muốn một điều gì hứng thú.

Chúng ta đặt hy vọng nhiều vào điều mình chưa thấy hay chưa có. Điều chúng ta chưa thấy là sự Chúa phục lâm. Hãy liệt kê ba hay bốn lý do tại sao bạn hy vọng vào sự Chúa phục lâm. Xin giải nghĩa rõ ràng những lý do này để chia sẻ với người khác. Điều nào chúng ta có hiện nay khiến chúng ta chắc chắn mình sẽ thấy Đức Chúa Giê-su trở lại? Ê-phê-sô 1:7.

“THÁNH SẠCH VÀ KHÔNG VẾT”

Xin đọc Cô-lô-se 1:1-23. Ở đây, sứ đồ Phao-lô nói về một phần khác của hy vọng – phần này đặt nền tảng trên sự chết và sống lại của Đức Chúa Giê-su và đặt trọng tâm vào công việc hoàn hảo của Ngài chứ không vào công đức của chúng ta. Công việc của Đức Chúa Giê-su được ban cho chúng ta bởi đức tin: (1) chúng ta là kẻ thù của Đức Chúa Trời vì những việc gian ác mình; (2) nhờ sự chết của Đức Chúa Giê-su, chúng ta được hòa thuận lại với Đức Chúa Trời; (3) chúng ta được trình lên trước mặt Đức Chúa Trời như là “thánh sạch và không vết” trước mặt Ngài. Chúng ta có hy vọng này khi chúng ta có đức tin. Hy vọng này sẽ kết thúc trong sự vinh hiển khi Chúa tái lâm.

“Trong thời gian sống trên đất, Đức Chúa Giê-su cũng phải trải qua những sự khó khăn và cám dỗ như chúng ta. Ngài đã sống một đời vô tội. Ngài chết cho chúng ta. Bây giờ Ngài muốn cất tội lỗi chúng ta và ban cho chúng ta sự công bình của Ngài. Nếu bạn dâng hiến mình và tiếp nhận Ngài là Đấng Cứu Thế thì bạn sẽ được xưng là công bình. Dù đời bạn có tội lỗi thế nào, bản tính của Đức Chúa Giê-su sẽ thay thế bản tính của bạn. Bạn được chấp nhận trước mặt Đức Chúa Trời như là người chưa bao giờ phạm tội.”—Phỏng trích Ellen G. White, Steps to Christ, tr. 62. Niềm hy vọng nơi Đức Chúa Giê-su đã thay đổi đời bạn thế nào?

BIẾN CỐ CUỐI CÙNG.

Tên hội thánh chúng ta là *Cơ Đốc Phục lâm* bày tỏ rằng chúng ta tin Đức Chúa Giê-su sẽ trở lại. Chúng ta biết sự tái lâm quan trọng thế nào khi chúng ta hiểu ý nghĩa của sự tái lâm. Chúng ta sẽ ở đâu nếu không có sự tái lâm? Chúng ta sẽ hy vọng gì nếu không có sự tái lâm?

Những câu sau đây chỉ về sự Chúa tái lâm. Những câu này cho biết việc gì sẽ xảy ra?

Đa-ni-ên 2:44 _____

Đa-ni-ên 7:27 _____

Ma-thi-ơ 24:27 _____

I Tê-sa-lô-ni-ca 4:16, 17 _____

Khải huyền 14:14-16 _____

Chúng ta biết ngày Chúa tái lâm sẽ là ngày tận thế. Sự tái lâm sẽ đem lại sự chết đời đời cho những người không chấp nhận Đức Chúa Giê-su và sự sống đời đời cho những người chấp nhận Ngài. Hãy suy nghĩ về lời hứa này trong Kinh Thánh. Xin hiểu rằng lời hứa này thật quan trọng. Chúng ta phải sống thế nào trong khi chờ đợi Đức Chúa Giê-su trở lại?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC: “Phong trào Cơ Đốc Phục lâm đặt nền tảng trên niềm tin rằng Đức Chúa Giê-su sẽ trở lại một ngày rất gần. Nếu không tin vào sự tái lâm thì sẽ không có tín đồ Cơ Đốc Phục lâm hay phong trào Cơ Đốc Phục lâm.”—Phỏng trích Arthur S. Maxwell, *The Imminence of Christ’s Second Coming* in *Our Firm Foundation* (a record of a Bible Conference) (Washington, D. C.: Review and Herald, 1953), tr. 186, 187.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Có thể nào tín đồ Cơ Đốc Phục lâm vẫn có niềm hy vọng nhưng không hy vọng vào sự tái lâm? Xin giải nghĩa câu trả lời của bạn.
2. Tại sao hy vọng vào sự tái lâm cũng giống như hy vọng vào Đức Chúa Giê-su? Xin giải nghĩa tại sao việc Đức Chúa Giê-su làm khi đến lần thứ nhất cho bạn niềm hy vọng vào sự Chúa tái lâm.

TÓM LƯỢC: Hy vọng vào Đức Chúa Giê-su là hy vọng vào sự sống đời đời Ngài ban cho chúng ta. Bởi sự chết và sự sống lại của Ngài, Đức Chúa Giê-su có thể hứa ban cho chúng ta sự sống đời đời và sự vinh hiển khi Ngài phục lâm.

NIỀM HY VỌNG CỦA CHÚNG TA

CÂU GỐC: “Nhưng ta, ta sẽ nhìn xem Đức Giê-hô-va, chờ đợi Đức Chúa Trời của sự cứu rỗi ta” (Mi-chê 7:7).

CHIỀU SA-BÁT

ĐỌC KINH THÁNH NGHIÊN CỨU TUẦN NÀY: Khải huyền 21:3, 4; I Cô-rinh-tô 15; Hê-bơ-rơ 9:28. (Bản dịch của Kinh Thánh tiếng Việt, cụ Phan Khôi dùng chữ *sự trông cậy* để dịch từ *Hope*; trong loạt bài học này chúng tôi dùng chữ *niềm hy vọng* – Ban dịch thuật)

TỨ TƯỞNG QUAN TRỌNG: Chúng ta nói rằng mình có hy vọng. Nhưng niềm hy vọng ấy gồm những gì?

NIỀM HY VỌNG LỚN của chúng ta không phải ở đời này nhưng là sự sống chúng ta sẽ nhận được khi Chúa tái lâm. Niềm hy vọng này thật mạnh mẽ đến nỗi nó có thể thay đổi cả cuộc đời chúng ta. Tuần này chúng ta sẽ nghiên cứu cuộc đời của một số người tương tự như chúng ta. Họ cũng gặp khó khăn, đau khổ, và chết chóc giống như chúng ta. Niềm hy vọng của họ cũng như của chúng ta là một cuộc sống tuyệt vời đang chờ đợi chúng ta sau cuộc đời đau khổ này. Nếu niềm hy vọng về cuộc đời tốt đẹp hơn không thay đổi chúng ta thì không gì có thể thay đổi chúng ta được.

ẢNH HƯỞNG CỦA NIỀM HY VỌNG.

Triết gia người Pháp, ông Blaise Pascal, cảm thấy không có sự thỏa mãn thật trong đời này, mọi sự khoái lạc chỉ là phù du, những đau khổ thì triền miên bất tận và sự chết luôn luôn đe dọa chúng ta. Ông khuyên chúng ta nên suy gẫm về vấn đề này và nói rằng “chỉ có một điều tốt trong đời này là hy vọng vào một cuộc đời khác. Chúng ta chỉ vui mừng khi chúng ta tới gần cuộc đời sau này của mình.”—Phỏng trích *Pensées* do Tiến sĩ A. J. Krailsheimer phiên dịch (England: The Penguin Group, 1995), tr. 129.

Những câu sau đây liên quan thế nào tới điều Pascal đã nói? Những câu này thích hợp thế nào với niềm hy vọng Chúa tái lâm?

Truyền đạo 1:4 _____

Ca thương 3:26 _____

Lu-ca 21:28 _____

Gia-cơ 4:14 _____

Niềm hy vọng Chúa tái lâm không chỉ là một giáo lý hay một biến cố tương lai. Sự hy vọng này là một niềm tin khiến chúng ta sống khác biệt ngay bây giờ.

Tại sao niềm hy vọng Chúa phục lâm ảnh hưởng cuộc đời chúng ta ngay bây giờ?

Hãy suy nghĩ là bạn có thể làm điều gì khác nếu bạn không hy vọng Chúa tái lâm. Điều này bày tỏ gì về sự tương giao giữa bạn với Chúa nếu bạn không nghĩ được điều gì khiến bạn sống khác biệt?

SỰ TRÔNG CẬY HẠNH PHƯỚC.

Annie Smith kinh nghiệm sự thất vọng năm 1844. Bà bỏ tôn giáo. Nhưng về sau bà làm việc với những tín đồ Cơ Đốc Phục lâm giữ ngày Sa-bát. Bà giúp ấn loát những tài liệu và truyền đạo đơn. Bà lựa chọn việc này thay vì làm nghề dạy học lương cao. Bà cũng bị lở làng về tình duyên và chết vì lao phổi khi mới 27 tuổi. Annie Smith viết nhiều bài thơ và thánh ca bày tỏ niềm hy vọng Chúa tái lâm.

Tít 2:13 là câu bà Smith thích nhất. Theo tiếng Hy Lạp, chữ hạnh phúc có thể dịch là “vui mừng.” Sự “trông cậy hạnh phúc” là hy vọng Chúa tái lâm. Có điều gì về hy vọng Chúa tái lâm khiến chúng ta vui mừng?

Bà Smith tự viết tấm bia trên mộ mình một ngày trước khi qua đời. “Bây giờ tôi muốn được nghỉ ngơi trong ngôi mộ yên tĩnh, hieu quạnh, nhưng bước chân của Đức Chúa Giê-su sẽ làm tan đi sự sầu thảm. Tôi chết trong niềm hy vọng được gặp lại các bạn hữu yêu dấu, và cùng nhau trị vì với Chúa đời đời.”

Nếu phải chết trước khi Đức Chúa Giê-su trở lại, bạn muốn viết gì trên tấm bia mộ của bạn?

HY VỌNG GIỮA SỰ THÂM SÂU.

James White nói về sự trông cậy hạnh phúc khi ông viết thư cho một người bạn. Vợ người bạn mới qua đời, “Tôi biết nói gì để đem lại niềm vui cho bạn và hàn gắn vết thương lòng của bạn? Tôi chỉ cho bạn thấy Vương quốc vinh hiển đời đời. Đức Chúa Giê-su sẽ tái lâm và kêu người vợ yêu quý của bạn sống lại, biến hóa bạn và con cái bạn. Tôi xin bạn hãy nhìn lên viễn tượng sáng ngời đó.”—Phỏng trích James White, unpublished letter to Leonard Hastings, 18 tháng 3, 1850.

Ông White khuyên bạn mình đừng dựa vào cảm giác, nhưng dựa vào lời hứa của Đức Chúa Trời. Lời hứa của Ngài là chúng ta sẽ sống trong một thế giới không có tội lỗi và sầu khổ.

Xin đọc Khải huyền 21:3, 4. Sau đó trả lời các câu hỏi này: Đức Chúa Trời sẽ ở với chúng ta nghĩa là gì?

Trước đây Ngài có một nhóm dân đặc biệt nào chăng? (Lê-vi Ký 26:12; II Cô-rinh-tô 6:16-18).

Vậy Khải huyền 21:3, 4 có ý nghĩa gì khi nói rằng Chúa kêu những người trên thiên đàng là “dân Ngài”? “Những sự cũ đã qua rồi” là gì?

LỜI HỨA VỀ SỰ SỐNG.

Sứ đồ Phao-lô dạy gì trong I Cô-rinh-tô 15:17-22? Xin đọc tất cả I Cô-rinh-tô 15 để thấy được bức tranh toàn cảnh.

Anh Giang chia sẻ tư tưởng về hy vọng. “Đã từ lâu tôi tin Đức Chúa Giê-su sẽ trở lại. Tôi luôn luôn hy vọng. Tôi biết Chúa sẽ trở lại khi Ngài sẵn sàng. Tôi nghĩ đến Chúa tái lâm khi tôi cầu nguyện mỗi buổi sáng và buổi tối. Khi tôi chán nản, tôi thích nghĩ đến những việc sẽ xảy ra khi Đức Chúa Giê-su phục sinh. Tôi nhắc đến những lời Chúa hứa là tôi sẽ được sống lại. Nếu không có lời hứa phục sinh thì tôi không có hy vọng gì cả. Hy vọng về sự phục sinh làm cho cuộc đời có ý nghĩa. Chúng ta suy nghĩ, học hỏi, và đọc Kinh Thánh để khi Đức Chúa Giê-su trở lại chúng ta có thể ở với Ngài và được vui mừng đời đời. Niềm hy vọng này thật giản dị, nhưng hy vọng là một điều rất quan trọng.”

Anh Giang nói “hy vọng vào sự phục sinh đem lại ý nghĩa cho đời sống” nghĩa là gì? Tại sao hy vọng được sống vĩnh cửu với Đức Chúa Giê-su đem lại ý nghĩa cho cuộc đời chúng ta? Nghĩ đến I Cô-rinh-tô 15:17-22 khi bạn trả lời.

ĐỨC TIN, SỰ TRÔNG CẬY, TÌNH YÊU THƯƠNG.

Lena, một thiếu nữ người Lỗ-ma-ni nói về sự thích thú khi tìm được niềm hy vọng, “Từ trước tới giờ tôi không biết là chính Đức Chúa Trời sẽ trở lại trái đất này. Lúc đầu tôi sợ Chúa trở lại. Nhưng bây giờ tôi biết Ngài trở lại để đem dân sự yêu dấu đi về nhà với Ngài. Tôi rất vui mừng nghĩ đến ngày đó. Bây giờ tôi nói với tất cả bạn hữu tôi rằng sự Đức Chúa Giê-su trở lại là điều tốt nhất cho họ. Sở dĩ đức tin tôi vững mạnh, sự trông cậy tôi tràn trề và tình yêu thương tôi rộng lớn chỉ vì Đức Chúa Giê-su.”

Xin để ý cô Lena đã để đức tin, sự trông cậy và tình yêu thương đi chung với nhau. Sứ đồ Phao-lô cũng nói đến đức tin, sự trông cậy và tình yêu thương trong Cô-lô-se 1:4, 5. Bạn hiểu thế nào sự liên quan giữa đức tin, sự trông cậy, và tình yêu thương? Cũng xin đọc I Cô-rinh-tô 13:13; Ga-la-ti 5:5, 6; và I Tê-sa-lô-ni-ca 5:8.

Đức tin, sự trông cậy, và tình yêu thương không phải là những cá tính tự nhiên. Đức tin, sự trông cậy, tình yêu thương đến từ Đức Chúa Trời. Ngài ban những điều này cho những ai sẵn sàng tiếp nhận. Chúng ta phải dâng mình cho Chúa mỗi ngày. Ngài ban cho chúng ta sự trông cậy và sự trông cậy này được bày tỏ trong đức tin và tình yêu thương vì những điều Đức Chúa Giê-su đã làm. Chúng ta có thể coi sự trông cậy là của chính mình để tìm sự bình an, nguồn hạnh phúc và mục đích. Lúc đó sự trông cậy sẽ đem lại sự thay đổi lớn trong cuộc đời chúng ta.

Xin để ý sứ đồ Phao-lô đã hiểu cách rất mật thiết những điều Đức Chúa Giê-su đã làm cho ông trong Ga-la-ti 2:20? Bạn có thể làm gì để khiến sự trông cậy nơi Đức Chúa Giê-su cũng có tính cách cá nhân như vậy?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC: “Sự trông cậy của Cơ Đốc nhân không phải là một điều yếu đuối hay không chắc về tương lai. Sự trông cậy này là tin chắc việc sẽ đến. Đây không phải chỉ là một ‘sự trông cậy lớn hơn,’ mà là sự trông cậy lớn nhất. Chúng ta biết rằng mình nhận được sự thương xót của Chúa tùy theo sự trông cậy của chúng ta nơi Ngài. Thi thiên 33:22. Như vậy chúng ta nên trông cậy thật nhiều.”—Phỏng trích Ellen G. White, *Review and Herald*, 24 tháng 6, 1902.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Xin viết một hay hai đoạn về sự trông cậy và lời hứa Chúa tái lâm có ý nghĩa gì đối với bạn.
2. Xin đọc lại lời của bà White trên đây. Điều gì khiến bà tin chắc Chúa sẽ trở lại? Chúng ta phải làm gì để được chắc chắn trong đức tin mình như bà White vậy?

TÓM LƯỢC: Sống trong sự trông cậy nghĩa là đặt sự trông cậy quan trọng nhất trong đời chúng ta. Sự trông cậy đem lại ý nghĩa và mục đích cho cuộc đời. Sự trông cậy dẫn đường cho chúng ta. Sự trông cậy đem lại đức tin để thay đổi cuộc đời chúng ta. Sự trông cậy dạy chúng ta giúp đỡ tha nhân.

SỰ TRÔNG CẬY: ĐỘNG LỰC CHO SỨ MẠNG

CÂU GỐC: “Vậy, chúng ta có sự trông cậy dường ấy, nên được rất tự do” (II Cô-rinh-tô 3:12).

CHIỀU SA-BÁT

ĐỌC KINH THÁNH NGHIÊN CỨU TUẦN NÀY: Ma-thi-ơ 8:5-13; 9:1-8; Mác 5:1-19; Giăng 5:1-17; Công vụ các Sứ đồ 4:1-22. (Bản dịch của Kinh Thánh tiếng Việt, cụ Phan Khôi dùng chữ *sự trông cậy* để dịch từ *Hope*; trong loạt bài học này chúng tôi dùng chữ *niềm hy vọng* – Ban dịch thuật)

TƯ TƯỞNG QUAN TRỌNG: Chương trình truyền giáo của chúng ta cần “rất mạnh dạn” vì chương trình này tập trung vào sự trông cậy mà chúng ta chia sẻ. Chúng ta là một cộng đồng của sự trông cậy. Chúng ta trông cậy về sự sống đời đời. Chúng ta không thể giấu kín sự trông cậy như vậy.

TRÔNG CẬY VÀO SỰ CHÚA TÁI LÂM LUÔN LUÔN LÀ MỘT LÝ DO MẠNH ĐỂ TRUYỀN GIÁO. Sự trông cậy phải là phần quan trọng của sứ điệp. Đức Chúa Trời muốn người ta hiểu những lời hứa của Ngài khi chúng ta đặt sự trông cậy là phần quan trọng của sứ điệp. Chúa mời gọi những người bị chết mất “Hãy đến.” Chúng ta phải sẵn sàng chia sẻ sự trông cậy của mình với tình thương cho những người bị chết mất. Sau đó tình thương của Chúa sẽ chiếu sáng qua chúng ta để những người cần đến Ngài đều thấy.

Chúng ta có thể gặp rắc rối, thử thách, và thảm trạng trong thế giới này. Nhưng chúng ta không buồn rầu như những người không có sự trông cậy [hy vọng]. Một câu châm ngôn Anh nói như sau, “Mùa đông không bao giờ đến trong vùng đất hy vọng.”

SỰ DẠN DĨ THÁNH KHIẾT.

Chúng ta cần dạn dĩ nhưng không kiêu hãnh khi rao truyền phúc âm hy vọng [trông cậy]. Làm sao chúng ta giúp người khác sống trong sự trông cậy khi sự trông cậy không phải là phần quan trọng của cuộc đời chúng ta?

Nguyên tắc nào trong II Cô-rinh-tô 4:5 giúp chúng ta dạn dĩ và trung thành khi chia sẻ về Đức Chúa Giê-su? Đức tin chúng ta không đặt trọng tâm ở đâu?

Xin đọc Công vụ các Sứ đồ 4:1-22. Phi-e-rơ và Giăng bị giam trong ngục. Hôm sau, các nhà lãnh đạo tôn giáo bắt hai người đến hầu trước mặt mình và hỏi rằng, “Bởi quyền phép nào hay là nhờ danh ai mà các ngươi làm điều này [rao giảng về Đức Chúa Giê-su]?” Phi-e-rơ và Giăng đã ở với Đức Chúa Giê-su, vì thế không có câu hỏi nào hay hơn cho họ. Công vụ các Sứ đồ 4:13 nói rằng khi các nhà lãnh đạo thấy câu trả lời dạn dĩ của Phi-e-rơ và Giăng thì đều lấy làm lạ.

Xin đọc lại Công vụ các Sứ đồ 4:1-22. Xin liệt kê những điều Giăng và Phi-e-rơ đã nói hay làm để bày tỏ sự dạn dĩ của họ. Tại sao Phi-e-rơ và Giăng lại rất dạn dĩ như vậy?

Khi các nhà lãnh đạo thấy Phi-e-rơ và Giăng “đã ở với Đức Chúa Giê-su” nghĩa là gì? (Công vụ các Sứ đồ 4:13). Những người “ở với Đức Chúa Giê-su” phải có giá trị và hành động thế nào? Bằng cách nào chúng ta dùng giá trị và hành động như dụng cụ mạnh để chia sẻ sự trông cậy của chúng ta?

SỨ ĐIỆP VÀ SỨ MẠNG.

Xin đọc Ma-thi-ơ 9:35. Đức Chúa Giê-su dùng nhiều thì giờ giúp đỡ tha nhân khi Ngài ở thế gian. Chúa giúp đỡ tha nhân để Ngài có thể chia sẻ niềm hy vọng cứu rỗi với họ.

Xin đọc những câu chuyện sau đây về việc Chúa chữa bệnh. Ma-thi-ơ 8:5-13; 9:1-8; Mác 5:1-19; Giăng 5:1-17.

Đức Chúa Giê-su phải đối phó với vấn đề là người ta vui mừng về tài năng cung cấp những nhu cầu vật chất của Ngài mà quên mất lý do chính về mục đích Ngài đến thế gian. Xin đọc Lu-ca 4:17, 18. Người ta đã không hiểu Đức Chúa Giê-su là ai và mục đích những việc Ngài đang làm cho họ.

Đức Chúa Giê-su giúp thỏa đáp nhu cầu người ta. Như vậy chúng ta cũng cần giúp đỡ tha nhân. Những người không phải Cơ Đốc nhân cũng giúp đỡ nhân loại. Nhưng chúng ta có thể giúp gì cho thế giới bệnh hoạn tội lỗi này mà những người không phải Cơ Đốc nhân không thể giúp đỡ được?

HY VỌNG VÀ TRÁCH NHIỆM CỦA SỨ MẠNG.

Tại sao Ê-xê-chi-ên 3:18 nói chúng ta cần chia sẻ Đức Chúa Giê-su với người khác?

“Chúa đã ban cho bạn kiến thức về lẽ thật, bạn không nên thỏa mãn và chỉ giữ cho mình. Ai đã chỉ cho bạn lẽ thật trong Kinh Thánh? Chúa không ban lẽ thật cho bạn để giấu đi. . . .

“Có những người can đảm bỏ nhà cửa để tới Bắc cực. Họ chịu đói khát và giá lạnh buốt xương. Tại sao? Chỉ vì được vinh dự cứu Franklin khỏi tử thần hay tìm được xác của ông. Họ cảm thấy sự đau khổ của họ rất xứng đáng nếu họ thấy ông còn sống.

“Hãy suy nghĩ chúng ta có sẵn sàng hy sinh chút ít cho sự cứu rỗi của những người quý báu ở chung quanh chúng ta chẳng. Chúng ta không cần phải làm những cuộc hành trình xa xôi đầy nguy hiểm để cứu những kẻ đang hấp hối. Tuy có nhiều người chung quanh chúng ta đang hấp hối trong tuyệt vọng nhưng chúng ta không quan tâm. Có hy vọng được sống đời đời, chúng ta cảm thấy thế nào nếu không hy sinh chút ít để cứu những người đang bị chết mất?”—Phỏng trích *Christian Service*, tr. 93, 94.

Chúa đã ban cho chúng ta một sứ điệp tuyệt vời về niềm hy vọng Chúa tái lâm. Câu trong sách *Christian Service* và Lu-ca 12:48 nói lý do tại sao chúng ta nên chia sẻ niềm hy vọng ấy?

NIỀM HY VỌNG ĐƯỢC SỐNG ĐỜI ĐỜI.

Xin đọc Tít 1:1, 2. Tại sao Đức Chúa Trời hứa ban sự sống đời đời trước khi tội lỗi xâm nhập thế gian? Xin cũng đọc Ma-thi-ơ 25:34; II Ti-mô-thê 1:9; Khải huyền 13:8.

Đức Chúa Trời hứa ban sự sống đời đời trước khi Ngài dựng nên chúng ta chứng tỏ lời hứa về sự sống đời đời rất quan trọng. Ngài dựng nên con người và ban cho họ quyền tự do lựa chọn. Nhưng Ngài cũng dự tính một chương trình để cứu họ nếu họ lựa chọn phạm tội. Đức Chúa Trời thật tuyệt vời! Người ta thường phê bình rằng trong các bài giảng và các buổi truyền giảng, sự sống đời đời ít được đề cập tới. Chúng ta không có hy vọng chi cả nếu chúng ta không có niềm hy vọng được sống đời đời. Vì thế chúng ta cần vui mừng nói với mọi người về sự sống đời đời.

“Lời hứa về sự sống vĩnh cửu bày tỏ tình thương của Đức Chúa Trời là nền tảng của ngai Chúa cho đến đời đời.”— Phỏng trích *The Desire of Ages*, tr. 22. Những nguyên tắc nào là nền tảng cho ngai của Đức Chúa Trời? Những nguyên tắc này nói gì về Đức Chúa Trời? Kiến thức về những nguyên tắc này khuyến khích chúng ta thế nào để nói với người khác về niềm hy vọng sống đời đời?

CHIA SỐT ĐIỀU MÌNH KHÔNG CÓ.

Một người mua quyển *Thiện Ác Đấu Tranh* tại một tiệm bán sách cũ. Nhưng ông để đó trong hai năm không đọc tới. Rồi một ngày nọ, không có việc gì làm, ông mới lấy sách ra đọc. Ông đọc trong ba ngày liền. Ông tra xem những câu Kinh Thánh và viết xuống nhiều câu hỏi. Ông rất vui mừng nên gọi điện thoại tới một Hội Thánh Cơ Đốc Phục Lâm gần nhất và nói chuyện với một trưởng lão. Vị trưởng lão mời ông tới dự buổi cầu nguyện tối thứ Tư. Ông đến nhà thờ, tay nắm chặt Kinh Thánh và quyển *Thiện Ác Đấu Tranh*. Vị trưởng lão đón ông ở cửa trước nhà thờ. Hai người bước vào, nhưng trong nhà thờ chỉ có hai người khác nữa. Ông ta rất thất vọng. Vị trưởng lão muốn làm cho ông vui nên mua cho ông một ly cà-rem. Chúng ta không thể chia sẻ niềm hy vọng về Đức Chúa Giê-su nếu chúng ta không có hy vọng nơi Ngài. Nhà thờ chúng ta sẽ đầy người nếu chúng ta có hy vọng.

Những câu sau đây nói gì về những người thật sự có kiến thức và kinh nghiệm với Đức Chúa Trời?

Rô-ma 6:4 _____

II Cô-rinh-tô 5:17 _____

Tít 2:14 _____

Hê-bơ-rơ 12:10 _____

Sử điệp hy vọng cần ảnh hưởng mọi khía cạnh của cuộc đời chúng ta. Có khía cạnh nào trong chúng ta mà Đức Chúa Giê-su không ảnh hưởng chẳng? Nếu không bởi Ngài và vì Ngài thì chúng ta đã không có mặt trên thế gian này (Công vụ các Sứ đồ 17:28; Cô-lô-se 1:16). Sự làm chứng có hữu hiệu hay không tùy thuộc vào việc chúng ta sẵn sàng đầu phục Ngài nhiều hay ít. Chúng ta không thể chia sẻ những điều mình không có. Chỉ Đức Chúa Giê-su mới có thể làm chúng ta trở nên dụng cụ của Ngài để rao truyền niềm hy vọng Chúa phục lâm.

Bạn tham gia thế nào trong việc chia sẻ niềm hy vọng bạn có? Nếu bạn không tham gia thì bạn làm gì để thay đổi điều này?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC: Những câu sau đây nói gì về sứ mạng hy vọng của chúng ta?

“Sự trông cậy Chúa tái lâm không làm chúng ta thất vọng. Đó là sứ điệp của câu, ‘Sự trông cậy không làm cho hổ thẹn’ (Rô-ma 5:5). Sự trông cậy thật không lừa dối chúng ta. Đức Chúa Trời không làm chúng ta “hổ thẹn” vì chúng ta không nhận được ơn phước mà chúng ta nói sẽ nhận được. Thường thường chúng ta hổ thẹn khi người ta hỏi điều chúng ta nói đang trông đợi ở đâu. Chúng ta thất vọng và vui mừng nếu người ta quên điều đó. Có lẽ chúng ta thấy hổ thẹn chút ít về ‘tình yêu lúc ban đầu’ dành cho Chúa. Chúng ta không muốn người ta nói về điều này. Nhưng điều này sẽ không xảy ra khi chúng ta có ‘niềm trông cậy hạnh phước’ nếu chúng ta có kinh nghiệm được Chúa cứu và tha thứ!”—Phỏng trích Ellen G. White, *Review and Herald*, 24 tháng 6, 1902.

“Đấng Cứu Thế đi từng nhà, chữa lành người đau, an ủi kẻ tang tóc, làm nhẹ gánh người buồn khổ, và đem lại bình an cho người bối rối. Ngài bông các em bé trên tay và chúc phước cho chúng. Ngài nói những lời hy vọng và an ủi cho những người mẹ mệt mỏi. Ngài giúp đỡ những người đau khổ cách hiền từ và nhân ái.”—Phỏng trích *Gospel Workers*, tr. 188.

Xin đọc *Evangelism*, tr. 220, và *Reflecting Christ*, tr. 220.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Việc chúng ta chịu trách nhiệm về những người bị chết mất khuyến khích chúng ta thế nào để chia sẻ sứ điệp này? Có tị không nếu chúng ta chia sẻ hy vọng phục lâm vì sợ phải chịu trách nhiệm về những người bị chết mất? Xin giải nghĩa tư tưởng của bạn.
2. Nghĩ đến một số hội thánh đã mất mục đích thật về việc đang làm trong khi cố gắng thỏa đáp nhu cầu mọi người.

TÓM LƯỢC: Sự hy vọng Chúa tái lâm khuyến khích chúng ta làm việc truyền giáo. Không phải chỉ rao truyền sự Chúa tái lâm nhưng phải rao truyền cả sứ điệp hy vọng của phúc âm. Trong cuộc hành trình này chúng ta thường vấp ngã vì chúng ta luôn luôn phải đương đầu với sự nguy hiểm là quên mục đích thật của mình. Chúng ta sẽ không quên mục đích thật nếu chúng ta tập trung vào sự Chúa tái lâm.

SỰ TRÔNG CẬY QUÁ NHIỀU HAY QUÁ ÍT?

CÂU GỐC: “Anh em hãy bền chí như thể thất lưng, hãy tiết độ, lấy sự trông cậy trọn vẹn đợi chờ ơn sẽ ban cho mình trong khi Đức Chúa Jê-sus Christ hiện ra” (I Phi-e-rơ 1:13).

CHIỀU SA-BÁT

ĐỌC KINH THÁNH NGHIÊN CỨU TUẦN NÀY: Lu-ca 24:13-25. (Bản dịch của Kinh Thánh tiếng Việt, cụ Phan Khôi dùng chữ *sự trông cậy* để dịch từ *Hope*; trong loạt bài học này chúng tôi dùng chữ *niềm hy vọng* – Ban dịch thuật)

TƯ TƯỞNG QUAN TRỌNG: Sự trông cậy cũng giống như một cái neo: vững vàng và không dời đổi. Chúng ta luôn luôn phải có sự trông cậy chắc chắn. Sự trông cậy không nên “quá nhiều” hay “quá ít.”

SỰ TRÔNG CẬY CÓ THỂ RẤT THẬT VÀ HĂNG SAY KHI CHÚNG TA MỐI CHẤP NHẬN ĐỨC CHÚA GIÊ-SU. Nhưng thời gian trôi qua, sự trông cậy của chúng ta dường như phai nhạt. Kinh nghiệm của chúng ta về sự trông cậy có thể giống như kinh nghiệm của hội thánh đầu tiên. Sự trông cậy là một phần quan trọng của sứ điệp Cơ Đốc.

Câu hỏi quan trọng là làm thế nào chúng ta luôn luôn có sự trông cậy vững vàng?

QUÁ NHIỀU HY VỌNG CHĂNG?

Sứ đồ Phao-lô nói gì trong II Tê-sa-lô-ni-ca 2:1-4?

Phao-lô nhấn mạnh về sự trông cậy [hy vọng] vĩ đại và vinh hiển khi Đức Chúa Giê-su trở lại (I Tê-sa-lô-ni-ca 5:1-7). Nhưng một số người tưởng Phao-lô dạy rằng ngày Chúa tái lâm rất gần. Một số người khác nghĩ Ngài đã trở lại. Nhưng Phao-lô nói ngày Chúa tái lâm chưa đến cho tới khi con người tội lỗi xuất hiện. Ngay cả trong hội thánh Cơ Đốc đầu tiên, có những người bị cảnh cáo là “hy vọng [trông cậy] quá nhiều.”

Một số thuộc viên của một hội thánh nọ đăng quảng cáo trên báo nói tỏ tường khi nào Đức Chúa Giê-su sẽ trở lại. Bài quảng cáo nói những lời tiên tri về thời gian giải nghĩa từ luật ngày Chủ nhật cho tới khi thời kỳ ân điển chấm dứt. Ban trị sự và mục sư hội thánh không muốn những thuộc viên này đăng quảng cáo trên báo. Họ nên đối phó với nan đề này thế nào để (1) không nặng lời đối với những người có quá nhiều tham vọng khi đăng quảng cáo; hoặc (2) không tỏ vẻ không tin vào sự Chúa tái lâm; và (3) không làm tổn thương đến danh tiếng của hội thánh?

XIN HÃY ĐẾN CHÚA GIÊ-SU. . . (NHỮNG KHOAN ĐÃ).

Sau khi đọc Ma-thi-ơ 24:45-51, xin trả lời các câu hỏi:

1. Đức Chúa Giê-su phán gì trước khi Ngài kể câu chuyện này? Ma-thi-ơ 24:36-54. Câu Ma-thi-ơ 24:45 giúp chúng ta thế nào?

2. Người đầy tớ xấu là người theo thuyết nào? Thuyết Không thể biết (agnostic), vô thần, hay thật sự tin vào sự Chúa tái lâm?

3. Câu chuyện này bày tỏ thế nào về mối tương quan giữa đức tin và việc làm?

4. Môn đồ của Đức Chúa Giê-su có thể không giống người đầy tớ nào chăng? Xin giải nghĩa câu trả lời của bạn.

Một số người không quan tâm đến việc Chúa trở lại. Chúng ta nghĩ là họ không muốn Ngài trở lại khi họ nói về các chương trình của họ. Bạn sẽ nói gì với người bày tỏ tư tưởng sau đây, “Cả đời tôi, tôi đã đợi Đức Chúa Giê-su trở lại. Tôi không bao giờ nghĩ tôi sẽ học xong tiểu học. Còn trung học dường như không thể được vì ngày Ngài đến rất gần. Nhưng tôi đã lên đại học. Tôi không muốn lập gia đình vì tôi biết thời gian còn ngắn ngủi. Còn có con cái là điều không thể được, nhưng bây giờ tôi có mười một đứa cháu nội và ngoại! Xin đừng nói với tôi là ngày Chúa tái lâm rất gần.”

Bạn cảm thấy thế nào về những tư tưởng sau đây? Những người công bình ngủ yên cho tới khi Đức Chúa Giê-su trở lại. Giây phút kế đến trong đời họ sẽ là sự Tái lâm. Vì vậy sự Chúa trở lại luôn luôn gần gũi chúng ta vì sự chết có thể đến bất cứ lúc nào.

“LÒNG CHÚNG TA NÓNG NẢY” (Lu-ca 24:32).

Xin đọc Lu-ca 24:13-35 rồi trả lời các câu sau đây:

Cơ-lê-ô-ba nói gì với Đức Chúa Giê-su? Sự hiểu biết của người về công việc của Đức Chúa Giê-su đúng thế nào? Hoặc sai thế nào? Các môn đồ nghĩ Chúa sẽ làm gì cho dân Y-sơ-ra-ên? (Công vụ các Sứ đồ 1:6).

Tại sao họ phê bình sự đóng đinh của Ngài? Tại sao họ không hiểu Đức Chúa Giê-su? Tại sao họ mong đợi Ngài sẽ cứu dân Y-sơ-ra-ên khi họ tin Ngài chỉ là một nhà tiên tri?

Lòng họ nóng nảy vì Ngài tự bày tỏ mình cho họ hay khi Ngài nói với họ về những lời tiên tri trong Kinh Thánh? Hai người này cảm thấy thế nào về sự trông cậy nảy nở trong lòng họ? Câu trả lời có ý nghĩa gì đối với bạn khi bạn nghĩ sẽ chia sẻ sự trông cậy hay giữ sự trông cậy ở trong lòng mình thôi?

Bạn hướng dẫn một lớp học Sa-bát cho những tín đồ Cơ Đốc Phục lâm tin Chúa sẽ tái lâm, nhưng họ không hăng say về vấn đề này. Bạn sẽ giúp họ thế nào để làm sống lại niềm hy vọng và sự trông cậy vào sự tái lâm của Chúa?

CHÚNG TA LÀ CON CỦA SỰ SÁNG.

Có những điểm nào giống nhau trong I Tê-sa-lô-ni-ca 5:1-11, Công vụ các Sứ đồ 1:7, và Ma-thi-ơ 24:36-44? Tại sao Đức Chúa Trời không cho chúng ta biết khi nào Đức Chúa Giê-su trở lại? Tại sao không biết chính xác khi nào Ngài trở lại tốt cho chúng ta hơn?

Cả Cơ Đốc nhân và những người không được cứu đều không biết khi nào Đức Chúa Giê-su trở lại. Những người chết không được cứu sẽ rất kinh ngạc khi Đức Chúa Giê-su trở lại, còn Cơ Đốc nhân sẽ không ngạc nhiên. Tại sao những người không được cứu sẽ kinh ngạc, còn Cơ Đốc nhân lại không?

Biết chính xác ngày Đức Chúa Giê-su trở lại không quan trọng. Điều quan trọng là luôn luôn sẵn sàng để khi Ngài đến, bạn không bị lừa gạt hay ngạc nhiên.

I Tê-sa-lô-ni-ca 5:9-11 tóm lược thế nào sự quan trọng về sự trông cậy Chúa phục lâm? I Tê-sa-lô-ni-ca 5:9-11 đặt sự trông cậy vào biển cố nào khi Chúa tái lâm? Bạn giải nghĩa thế nào I Tê-sa-lô-ni-ca 5:9-11 cho một người không phải Cơ Đốc nhân?

CHỖ XÉT ĐOÁN SỚM QUÁ, HÃY ĐỢI CHÚA ĐẾN (I Cô-rinh-tô 4:5).

Đức Chúa Trời không bao giờ hứa chúng ta sẽ không phải đau khổ. Nhưng Ngài hứa ban cho chúng ta quyền phép, ân điển và sự hiện diện của Đức Chúa Giê-su để chấp nhận cách nhịn nhục tất cả những đau khổ đến với chúng ta.

Những câu sau đây giúp chúng ta đương đầu với những cuộc đấu tranh thế nào?

Ma-thi-ơ 28:20 _____

I Cô-rinh-tô 10:13 _____

Phi-líp 4:13 _____

Đức Chúa Trời cũng hứa một ngày nào Ngài sẽ giải đáp những câu hỏi mà bây giờ chúng ta không có câu trả lời.

I Cô-rinh-tô 4:5 hứa với chúng ta điều gì? Câu này giúp chúng ta tin cậy nơi Chúa thế nào trong một thế giới đầy đau khổ?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC: “Trên thiên đàng, tất cả các kho báu của vũ trụ sẽ được mở ra để chúng ta nghiên cứu. Không bị sự chết trói buộc, chúng ta sẽ bay đến những thế giới khác. Các thế giới này đã chú ý theo dõi những gì xảy ra trên đất. Họ vui mừng khi một linh hồn được cứu. . . . Với nhãn quan rõ ràng, chúng ta chiêm ngưỡng sự vinh hiển của công trình sáng tạo. . . .

“Những năm dài bất tận trôi qua đem lại cho chúng ta những kiến thức dồi dào và vinh hiển hơn về Đức Chúa Trời và Đức Chúa Giê-su. Kiến thức càng phát triển thì chúng ta càng yêu mến và tôn kính Đức Chúa Trời hơn nữa. Hạnh phúc cũng sẽ gia tăng. Càng hiểu biết thêm về Đức Chúa Trời, chúng ta càng tán dương bản tính Ngài. Đức Chúa Giê-su sẽ bày tỏ cho chúng ta sự dồi dào của chương trình cứu chuộc và những chiến thắng tuyệt vời trong cuộc chiến ác đấu tranh với Satan. Tâm hồn chúng ta sẽ tràn ngập sự khen ngợi Đức Chúa Trời. Chúng ta sẽ gảy đàn cầm bằng vàng với niềm vui lớn lao. Hàng triệu hàng tỷ giọng hát sẽ hòa điệu trong bài ca khen ngợi. . . .

“Cuộc đấu tranh vĩ đại giữa Đức Chúa Giê-su và Satan sẽ chấm dứt. Tội lỗi và tội nhân không còn nữa. Toàn thể vũ trụ được thanh sạch. Sự hiệp nhất, bình an, và vui mừng sẽ lan tràn trong các loài thọ tạo. Sự sống, sự sáng, và niềm vui từ Đấng Tạo Hóa sẽ tuôn tràn ra khắp không gian. Tất cả mọi vật, sống động hay bất động, đều đồng thanh tung hô: Đức Chúa Trời là sự yêu thương.”—Phỏng trích *The Great Controversy*, tr. 677, 678.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Bạn có tin câu trên đây chẳng? Tại sao?
2. Bạn có trông cậy quá nhiều chẳng? Hay bạn không trông cậy đủ? Hãy hỏi một người nào biết bạn nếu họ nghĩ rằng bạn trông cậy quá nhiều hay quá ít.

TÓM LƯỢC: Đối với Cơ Đốc nhân, sự trông cậy thật quan trọng. Chúng ta cần quân bình trong sự trông cậy. Chúng ta không nên có quá nhiều hay quá ít. Những người tin vào sự Chúa phục lâm chờ đợi sự trông cậy được ứng nghiệm khi Ngài tái lâm. Họ cũng mời những người khác tham dự vào sự trông cậy này. Gương của những người theo Chúa bày tỏ Đức Chúa Giê-su là ý nghĩa cho cuộc đời bây giờ và niềm hy vọng cho tương lai.

SỰ TRÔNG CẬY SỐNG

CÂU GỐC: “Ngài lấy lòng thương xót cả thể khiến chúng ta lại sanh, dựng chúng ta nhờ sự Đức Chúa Jêsu Christ sống lại từ trong kẻ chết mà có sự trông cậy sống” (I Phi-e-rơ 1:3).

CHIỀU SA-BÁT

ĐỌC KINH THÁNH NGHIÊN CỨU TUẦN NÀY: I Phi-e-rơ 1:3-21. (Bản dịch của Kinh Thánh tiếng Việt, cụ Phan Khôi dùng chữ *sự trông cậy* để dịch từ *Hope*; trong loạt bài học này chúng tôi dùng chữ *niềm hy vọng* – Ban dịch thuật)

TƯ TƯỞNG QUAN TRỌNG: Chúng ta có niềm hy vọng không hề phai, một sự trông cậy sống vì chúng ta có một Đấng Cứu Thế đang sống. Ngài là Đấng đã đổ huyết vì tội lỗi chúng ta. Bây giờ Ngài đã sống lại từ kẻ chết, Ngài là Đấng đại diện hằng sống cho chúng ta trước mặt Đức Chúa Cha ở trên trời.

SỰ TRÔNG CẬY SỐNG! Đó là điều Đức Chúa Trời ban cho chúng ta qua Đức Chúa Giê-su. Cơ Đốc giáo là một tôn giáo duy nhất bày tỏ Đức Chúa Trời đến với con cái của Ngài trong hình thể con người, sống ở giữa họ, chết vì tay của họ, tha thứ tội lỗi cho họ, và ban cho họ niềm hy vọng được sống vĩnh cửu. Đó là lý do tại sao niềm hy vọng Chúa phục lâm được gọi là sự trông cậy sống, hay là một niềm hy vọng không tàn phai. Niềm hy vọng Chúa phục lâm hứa rằng Đức Chúa Trời đang ở với chúng ta. Niềm hy vọng này cũng bảo đảm một đời sống tương lai với Ngài khi Ngài trở lại. Tuần này chúng ta sẽ nghiên cứu sự trông cậy phục lâm qua cái nhìn của sứ đồ Phi-e-rơ.

SANH LẠI TRONG SỰ TRÔNG CẬY SỐNG.

I Phi-e-rơ 1:3 nói rằng vì sự thương xót cả thể của Đức Chúa Trời mà chúng ta được “sanh lại.” Điều này rất quan trọng vì chính Đức Chúa Giê-su cũng nói rõ ràng trong Giăng 3:3 rằng chúng ta phải “sanh lại.” Phi-e-rơ bày tỏ rằng sự sanh lại là điều Đức Chúa Trời làm cho chúng ta. Chúng ta không thể làm cho mình sanh lại cũng như chúng ta không tự cứu mình được. Và chính “sự sanh lại” này dẫn chúng ta đến “sự trông cậy sống.”

Theo I Phi-e-rơ 1:3, một biến cố lịch sử nào khiến chúng ta có “sự trông cậy sống” này?

Chúng ta có sự trông cậy sống vì chúng ta có một Đấng Cứu Thế sống. Ngài đã chết vì tội lỗi chúng ta và đã sống vì chúng ta. Chúng ta có sự trông cậy là mình sẽ sống, ngay bây giờ và đời đời vì Ngài đang sống.

Xin suy gẫm thêm về sự trông cậy sống. Bạn sẽ giải nghĩa “sự trông cậy sống” này thế nào cho một người không tin nơi Đức Chúa Giê-su?

NHỮNG ƠN PHƯỚC KHÔNG HƯ NÁT.

Sứ đồ Phi-e-rơ muốn nhấn mạnh những điểm nào về các ơn phước tốt lành của Chúa? I Phi-e-rơ 1:4. Những điểm này là gì? Những câu sau đây cho thấy rõ ràng thế nào về sự trông cậy phước hạnh của chúng ta?

Ma-thi-ơ 6:19, 20 _____

I Cô-rinh-tô 15:42 _____

I Cô-rinh-tô 15:52-54 _____

I Phi-e-rơ 5:4 _____

Chúng ta thấy sự hư nát chung quanh chúng ta. Luật thứ hai của nhiệt động lực học dạy rằng mỗi ngày thế giới vật chất đang tiến tới sự hư nát và hỗn độn. Nhưng Cơ Đốc nhân có sự trông cậy không lệ thuộc vào thiên nhiên. Chúng ta có một Đức Chúa Trời quyền phép hơn thiên nhiên. Ngài hứa dẫn chúng ta ra khỏi thế giới đang lao đầu vào cõi chết vì những điều Đức Chúa Giê-su đã làm cho chúng ta. Đức Chúa Trời cũng hứa cho chúng ta một thân thể không bệnh tật, không đau đớn, không hư nát, không tàn héo, và không chết. Đó là sự trông cậy phước hạnh!

Bạn sẽ trả lời thế nào cho những người nói, “Ồ, các quý vị Cơ Đốc nhân chỉ tin tưởng vào chuyện hão huyền về một thế giới tốt hơn để quý vị không cảm thấy khổ sở trong thế giới này”? Thế nào sự trông cậy vào một thế giới tốt đẹp hơn giúp chúng ta về những nan đề trong cuộc sống hiện tại?

DÀNH SẴN TRÊN THIÊN ĐÀNG.

I Phi-e-rơ 1:4 nói Đức Chúa Trời có cơ nghiệp dồi dào để dành cho chúng ta trên thiên đàng. Những câu sau đây giúp chúng ta hiểu thế nào sự sống đời đời được để dành cách an toàn cho chúng ta trên thiên đàng?

Giê-rê-mi 33:16 _____

Rô-ma 3:24, 25; 8:34 _____

I Cô-rinh-tô 1:30 _____

Cô-lô-se 1:12 _____

Hê-bơ-rơ 6:19, 20 _____

Khi Đức Chúa Giê-su bị treo trên thập giá, Ngài đã tưởng Ngài đã bị xa lìa Đức Chúa Cha vĩnh viễn bởi vì Ngài đang chết thay cho tội lỗi của loài người. Ngài đã vì chúng ta trải qua sự chết thứ hai khổ nhục ấy. Nhưng Ngài đã khải hoàn về trời để làm Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm cho chúng ta. Ơn phước của sự sống đời đời được để dành cho chúng ta trên thiên đàng vì Ngài đang ở trên thiên đàng. Ngài là Đấng duy nhất hứa một cơ nghiệp “không hư đi, không ô uest, không suy tàn.” Bây giờ chúng ta có sự trông cậy sống, vì chúng ta có một đại diện sống đứng trước Đức Chúa Cha. Khi chúng ta chấp nhận Đức Chúa Giê-su là Cứu Chúa mình, Ngài biện hộ cho chúng ta trước mặt Đức Chúa Cha bởi công đức của sự thánh thiện trọn vẹn Ngài. Lúc đó Đức Chúa Cha chỉ thấy sự thánh thiện hoàn hảo của Đức Chúa Giê-su mà không thấy tội lỗi chúng ta. Như thế cơ nghiệp của chúng ta được an toàn vì nó lệ thuộc vào Đức Chúa Giê-su và những gì Ngài đã làm cho chúng ta.

TRÔNG CẬY TRONG LÚC BUỒN THƯƠNG VÀ THỬ THÁCH.

Xin đọc I Phi-e-rơ 1:6, 7. Sứ đồ Phi-e-rơ không nói sự thử thách từ Đức Chúa Trời đến để thử thách đức tin chúng ta. Ông muốn nói điều quan trọng là phản ứng của chúng ta đối với sự thử thách. Chúng ta vẫn có sự trông cậy phước hạnh vượt lên trên cuộc sống hiện tại nếu bởi đức tin chúng ta nương tựa nơi Chúa.

Xin đọc I Phi-e-rơ 1:8, 9. Sau khi nói về những thử thách trong thế gian, Phi-e-rơ đổi đề tài để nói về sự trông cậy nơi Đức Chúa Giê-su. Dù tình trạng hiện tại của chúng ta thế nào, chúng ta luôn luôn vui mừng vì biết rằng Đức Chúa Trời cứu chúng ta và sẽ làm trọn những lời hứa của Ngài.

Trong mấy ngày tới đây, xin ghi xuống mỗi lần bạn nghĩ đến lời hứa về sự sống đời đời. Xin cũng viết xuống hoàn cảnh khiến bạn nghĩ đến sự sống đời đời. Nghĩ về sự sống đời đời đã yên ủi bạn thế nào? Xin chia sẻ với cả lớp những gì bạn ghi xuống.

SỰ TRÔNG CẬY TRONG LÒNG.

Xin đọc I Phi-e-rơ 1:13. Cuối cùng, vì chúng ta có quyền lựa chọn sự cứu rỗi, nên dù Đức Chúa Giê-su có làm gì cho chúng ta cũng không quan trọng. Chúng ta chấp nhận hay từ chối sự cứu rỗi? Chúng ta có thể chấp nhận hay từ chối sự cứu rỗi trong trí mình. Vì thế Phi-e-rơ cảnh cáo về việc kiểm soát tư tưởng chúng ta.

Các câu sau đây nói gì về những tư tưởng của chúng ta? Sáng thế Ký 6:5-7; Thi thiên 10:4; Châm ngôn 23:7; Ê-sai 55:7; Ma-thi-ơ 5:8; Phi-líp 2:5-9; 4:8; I Phi-e-rơ 4:1.

Phần cuối của I Phi-e-rơ 1:13 nói gì? Phần này giúp chúng ta hiểu phần đầu thế nào?

Căn ngữ tiếng Hy Lạp trong I Phi-e-rơ 1:13 nói rằng ơn sẽ “ban cho mình.” Phi-e-rơ nói rằng cuộc sống của Cơ Đốc nhân là sự thông công mật thiết với Đấng Christ cho tới khi Ngài trở lại. Những người thấy Chúa khi Ngài trở lại là những người hiểu biết Ngài trong đời này.

Bạn vui hưởng thế nào ơn phước “ban cho bạn”? Ơn phước của Chúa được ban cho bạn thế nào? Ơn phước Ngài đã thay đổi đời bạn thế nào?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC: “Chỉ có quyền phép của Đức Chúa Giê-su có thể thay đổi tâm trí những người sẽ ở với Ngài trên thiên đàng. Đức Chúa Giê-su phán, ‘Nếu một người chẳng sanh lại, thì không thể thấy được nước Đức Chúa Trời’ (Giăng 3:3). Chỉ tôn giáo đến từ Đức Chúa Trời mới là tôn giáo dẫn đến Đức Chúa Trời. Chúng ta phải được tái sinh bởi Đức Thánh Linh thì mới phụng sự Đức Chúa Giê-su được. Được sanh lại bởi Đức Thánh Linh sẽ dẫn đến sự tỉnh thức. Điều này khiến lòng nên trong sạch và trí được đổi mới. Điều này sẽ giúp chúng ta hiểu biết và kính mến Chúa nhiều hơn và sẽ giúp chúng ta sẵn sàng vâng giữ luật pháp Ngài. Đây là sự thờ phượng thật.”—Phỏng trích *Counsels on Diet and Foods*, tr. 37.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Bạn hiểu sự tái sinh thế nào? Được sanh lại quan trọng thế nào đối với Cơ Đốc nhân? Có thể nào một người thật sự là Cơ Đốc nhân mà không có kinh nghiệm tái sinh chẳng? Xin giải nghĩa.
2. Albert Camus viết, “Có một nan đề triết lý trầm trọng. Nan đề đó là sự tự tử. Chúng ta trả lời câu hỏi căn bản về triết lý khi chúng ta phán đoán là cuộc đời có đáng sống hay không.”—Phỏng trích “An Absurd Reasoning: Absurdity and Suicide,” trong *The Myth of Sisyphus*, do Justin O’Brien phiên dịch (New York: Vintage International, 1983), tr. 3. Camus là một nhà vô thần, như vậy câu nói của ông có hợp lý chẳng? Một Cơ Đốc nhân với sự trông cậy sống trả lời Camus thế nào?

TÓM LƯỢC: Niềm hy vọng của chúng ta là thật. Đức Chúa Trời ban cho chúng ta niềm hy vọng này và nhờ đó cuộc đời chúng ta được đổi mới. Chúng ta được tái sinh trong sự trông cậy [hay niềm hy vọng] khi chấp nhận Đức Chúa Giê-su. Sự trông cậy nơi Chúa rất quan trọng cho mục đích sống, và nhờ đó chúng ta được khuyến khích, hướng dẫn trong những lúc vui buồn của cuộc đời.

NIỀM HY VỌNG VÀ SỰ TRÌ HOÃN – Phần 1

CÂU GỐC: “VẬY, hãy tỉnh thức, vì các người không biết ngày, cũng không biết giờ” (Ma-thi-ơ 25:13).

CHIỀU SA-BÁT

ĐỌC KINH THÁNH NGHIÊN CỨU TUẦN NÀY: Ma-thi-ơ 25:1-13. (Bản dịch của Kinh Thánh tiếng Việt, cụ Phan Khôi dùng chữ *sự trông cậy* để dịch từ *Hope*; trong loạt bài học này chúng tôi dùng chữ *niềm hy vọng* – Ban dịch thuật)

TỨ TƯỢNG QUAN TRỌNG: Có lẽ khó trông cây trong khi chờ đợi Đức Chúa Giê-su trở lại. Nhưng chuyện mười người trinh nữ cho thấy chúng ta không nên mất hy vọng. Chúng ta đang sống trong thời gian chờ đợi. Sự trông cậy giúp chúng ta chờ đợi cho tới khi Chàng Rể đến.

SỰ CHỜ ĐỢI ĐỨC CHÚA GIÊ-SU TẠO NÊN SỰ CẰNG THẰNG GIỮA NHỮNG NGƯỜI CÓ QUAN NIỆM “ĐÃ XONG” VÀ NHỮNG NGƯỜI CÓ QUAN NIỆM “CHƯA XONG.” Đối với những người “đã xong” thì sự chết của Đức Chúa Giê-su đã hoàn thành tất cả. Hình phạt của tội lỗi đã được trả xong vào lúc đó. Sự kết hợp giữa Đức Chúa Trời và nhân loại đã được thực hiện. Còn đối với những người “chưa xong” thì những gì Đức Chúa Giê-su đã làm khi Ngài đến lần thứ nhất sẽ được hoàn tất khi Ngài đến lần thứ hai.

Tuần này chúng ta sẽ nghiên cứu câu chuyện Đức Chúa Giê-su nói về thời gian chờ đợi (Ma-thi-ơ 25:1-3). Câu chuyện này dạy chúng ta nên chờ đợi sự Chúa trở lại thế nào?

ĐẾN TRỄ.

Xin đọc II Phi-e-rơ 3:3, 4. Bạn có bao giờ nghe người ta nói những chuyện tương tự về sự Chúa đến chẳng? Dù sao Giảng cũng nói Đức Chúa Giê-su hứa “trở lại mong chóng” (Khải huyền 22:20). Nhưng đó là cách đây 1900 năm, và mọi sự dường như vẫn tiếp tục “như lúc bắt đầu sáng thế.” Những người nhạo báng nói đúng chẳng?

Tuần này chúng ta sẽ nghiên cứu về chuyện mười người trinh nữ. Câu chuyện này nói rõ ràng Chàng Rể (Đức Chúa Giê-su) “đến trễ” (Ma-thi-ơ 25:5; xin cũng đọc Ma-thi-ơ 24:48; 25:19). Vậy, làm thế nào chúng ta giữ được niềm hy vọng trong khi chờ đợi? Câu chuyện này cho chúng ta vài câu trả lời.

Xin đọc lại II Phi-e-rơ 3:3, 4. Sứ đồ nói gì để bày tỏ sự Chúa trì hoãn là điều chúng ta biết sẽ xảy ra?

HÃY SẴN SÀNG!

Sau khi trả lời các môn đồ về dấu hiệu ngày cuối cùng (Ma-thi-ơ 24), Đức Chúa Giê-su kể chuyện mười người trinh nữ. Câu chuyện này nói về sự Chúa tái lâm và ngày đó liên hệ thế nào đối với chúng ta.

Xin đọc câu chuyện trong Ma-thi-ơ 25:1-13. Bạn dùng chữ nào để diễn tả sứ điệp của câu chuyện này? Tại sao bạn dùng chữ đó?

Những người trong chuyện này là các trinh nữ – những người nữ tinh sạch. Trong Kinh Thánh, người nữ tinh sạch tượng trưng cho những người trung tín với Đức Chúa Giê-su. Tất cả các nàng đều đem đèn theo. Tất cả đều giống nhau và hành động như nhau. Các nàng đều sống trong sự trông cậy Chúa tái lâm. Tất cả những người nữ này tiêu biểu cho các Cơ Đốc nhân đang chờ đợi Chúa trở lại và sửa soạn để gặp Ngài.

Hãy coi lại những đức tính căn bản của những người nữ này. Những đức tính này tiêu biểu cho hội thánh chúng ta thế nào?

NHỮNG NGƯỜI NGỦ GỤC.

Tất cả những người nữ trong thí dụ này đều ngủ gục nghĩa là gì?

Đức Chúa Giê-su biết rằng những người theo Ngài sẽ mệt mỏi trong khi chờ đợi Ngài trở lại. Vì vậy Ngài dùng câu chuyện này để cảnh cáo chúng ta phải sẵn sàng khi Ngài đến. Chúng ta cần phải sẵn sàng để khi Ngài đến chúng ta có đủ “dầu” trong đèn của mình.

Dầu, sự sáng, và đèn tượng trưng cho gì? Thi thiên 119:105; Xa-cha-ri 4:1-14; II Cô-rinh-tô 4:6; Ê-phê-sô 5:14. Tại sao chúng ta cần cả ba thứ này?

Đức Thánh Linh (dầu) làm việc qua lời Chúa (Kinh Thánh; cái đèn) để đem lẽ thật (sự sáng) đến cho một người. Sau đó người này sẽ vui mừng chờ đợi ngày Chúa phục lâm. Nhưng nếu không bởi đức tin dâng hiến mình và vâng lời Chúa thì người đó sẽ không sẵn sàng cho ngày Chúa tái lâm.

Một số các trinh nữ có nhiều dầu hơn những người khác nghĩa là gì? Bạn phải làm gì để thay đổi đời sống mình hầu có đủ “dầu trong đèn” cho đến khi Đức Chúa Giê-su trở lại?

KHÔNG ĐỦ DẦU.

Xin đọc Ma-thi-ơ 25:7-10. Các người khôn từ chối không chia sót dầu dạy ta bài học gì? (Xin đọc Ê-xê-chi-ên 14:14, 20).

Chúng ta không thể chuyển dầu từ người này sang người khác. Cũng vậy, chúng ta không thể chuyển sự cứu rỗi mình cho người khác. Chúng ta không thể đem sự trông cậy mình để đặt vào người khác. Sự trông cậy phải là kinh nghiệm cá nhân, sự tin tưởng cá nhân. Kinh nghiệm cá nhân về sự trông cậy là “đầu vui mừng” (Hê-bơ-rơ 1:9).

Sự chờ đợi không dễ dàng cho bất cứ người nữ nào trong chuyện này. Nhưng người khôn đem theo đủ dầu. Họ giữ vững sự trông cậy mình. Vì thế họ sẵn sàng khi sự trông cậy của họ trở nên thực tế.

Câu chuyện này dạy rằng chúng ta không thể chia sót cho người khác điều họ cần để sẵn sàng cho ngày Chúa trở lại. Nhưng chuyện này không dạy rằng chúng ta không cần quan tâm tới đời sống thuộc linh của người khác. Chúng ta có thể làm gì để giúp người ta sẵn sàng cho ngày Chúa tái lâm?

NHỮNG CHỮ KINH KHỦNG NHẤT.

Xin đọc những lời của Chàng Rể (Đức Chúa Giê-su) nói cùng những người nữ không sẵn sàng để gặp Ngài trong Ma-thi-ơ 25:12. Đây là những lời hãi hùng nhất. Đức Chúa Giê-su biết lòng chúng ta (Giăng 4:17-19; 8:7-9; I Giăng 3:20). Thế nào Ngài có thể nói Ngài không biết những người nữ này?

Những câu sau đây giúp chúng ta hiểu thế nào điều Đức Chúa Giê-su phán trong Ma-thi-ơ 25:12?

Sáng thế Ký 4:1 _____

Ô-sê 4:1 _____

Giăng 17:3 _____

Ma-thi-ơ 25:13 _____

Chữ *biết* trong Kinh Thánh không có nghĩa là biết các sự kiện. Chữ này cũng có nghĩa là có một mối tương giao với nhau. Vì thế lời Đức Chúa Giê-su phán cùng các người nữ này nghĩa là không có mối tương giao giữa họ và Ngài. Sự tương giao với Đức Chúa Giê-su là khi ý muốn Ngài được thể hiện qua chúng ta (Phi-líp 2:13). Ma-thi-ơ 25:13 làm sáng tỏ ý nghĩa lời Ngài phán. Sẵn sàng không có nghĩa là chỉ biết về Đức Chúa Trời, nhưng là có mối tương giao mật thiết với Ngài.

Bạn có thể thành thật nói rằng Đức Chúa Trời “biết” bạn chẳng? Nếu có, tại sao? Nếu bạn nghĩ rằng Ngài không biết bạn, thì bạn cần phải thay đổi điều gì?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC: Xin đọc Ellen G. White, trong *Review and Herald*, 24 tháng 10, 1893; *The Upward Look*, tr. 89.

“Nhiều người tuyên bố đang chờ đợi Chúa trở lại. Những người này tiêu biểu cho năm người trinh nữ khôn và năm người dại trong câu chuyện. Những người nữ khôn đem thêm dầu cho đèn mình. Họ sửa soạn và giữ đèn sáng luôn luôn. Họ sẵn sàng để gặp Chàng Rể (Đức Chúa Giê-su). Nhưng những người dại không có đủ dầu. Họ không sẵn sàng khi nghe tiếng kêu nghiêm trọng ‘Chàng rể đến!’ Nhiều người tuyên bố là khôn ngoan. Nhưng họ có Đức Thánh Linh chăng? Hội thánh chúng ta tuyên bố biết lẽ thật. Nhưng biết lẽ thật có ích gì chẳng nếu chúng ta không sống theo những nguyên tắc của lẽ thật? Biết bao nhiêu người nói, ‘Đúng rồi, Đức Chúa Giê-su đến trước cửa rồi. Ngày cuối cùng quá gần, chúng ta không đủ thì giờ để đem sứ điệp đến cho những người đang ở trong sự tối tăm. Không cần dùng tiền để truyền giáo ở nước ngoài. Ngày tận thế sẽ đến trước khi công việc hoàn tất.’ Đây có phải là cách bạn vâng theo lệnh của Chúa để rao truyền phúc âm cho toàn thế giới chăng? Việc của bạn là sẵn sàng khi Chúa trở lại. Nhưng bạn không thể sẵn sàng nếu bạn không vâng theo lệnh truyền của Ngài. Một số người giữ lại tiền phần mười trong khi Chúa ban cho họ nhiều ơn phước. Tiền phần mười là tiền của Chúa. Đó là phần nhỏ nhất mà Chúa đòi hỏi. Nhưng những người không hoàn trả tiền phần mười nói rằng họ không thấy trả tiền phần mười là bổn phận của họ. Thật ra họ chỉ quá ích kỷ.”—Phỏng trích Ellen G. White, *Signs of Times*, 1 tháng 8, 1892.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Kinh Thánh dạy chúng ta kính mến Đức Chúa Trời (Phục truyền Luật lệ Ký 6:5; Mác 12:30). Kính mến Chúa liên quan thế nào đến việc biết Ngài? Làm sao chúng ta kính mến Chúa mà không biết Ngài trước hết?
2. Những điều gì khiến người ta giống như các trinh nữ dại? Những điều thông thường nào làm chúng ta không sẵn sàng khi Chúa trở lại?

TÓM LƯỢC: Thời gian vẫn tiếp tục trôi qua. Chúng ta cần tỉnh thức và trông cậy vào sự Chúa phục lâm. Câu chuyện về mười người nữ đồng trinh giúp chúng ta thấy đây không phải là thời gian chờ đợi lười biếng nhưng là thời kỳ sửa soạn. Đức Chúa Giê-su kêu gọi chúng ta hãy hy vọng vào sự tái lâm và hãy “tỉnh thức.”

NIỀM HY VỌNG VÀ SỰ TRÌ HOÃN – Phần 2

CÂU GỐC: “Vả, sự trông cậy không làm cho hổ thẹn, vì sự yêu thương của Đức Chúa Trời rải khắp trong lòng chúng ta bởi Đức Thánh Linh đã được ban cho chúng ta” (Rô-ma 5:5).

CHIỀU SA-BÁT

ĐỌC KINH THÁNH NGHIÊN CỨU TUẦN NÀY: II Phi-e-rơ 3:3-15. (Bản dịch của Kinh Thánh tiếng Việt, cụ Phan Khôi dùng chữ *sự trông cậy* để dịch từ *Hope*; trong loạt bài học này chúng tôi dùng chữ *niềm hy vọng* – Bản dịch thuật)

TƯ TƯỞNG QUAN TRỌNG: Đôi khi sự Chúa tái lâm bị trì hoãn khiến người ta nghi ngờ. Vì nghi ngờ nên chúng ta nghĩ rằng Đức Chúa Giê-su sẽ không trở lại. Tuần này chúng ta sẽ nghiên cứu sự nghi ngờ liên quan thế nào đối với sự Chúa phục lâm.

“LỜI HỨA VỀ SỰ CHÚA TÁI LÂM Ở ĐÂU?” Thời gian trôi qua có thể làm yếu đức tin của những người chờ đợi Chúa trở lại. Nhưng Kinh Thánh nói Ngài không chậm trễ. Ngài sẽ đến như Ngài đã hứa. Điều quan trọng là chúng ta phải luôn luôn sẵn sàng. Không trông cậy vào sự tái lâm là chối bỏ một phần quan trọng của sứ điệp Chúa.

Đức Chúa Trời không nói rõ ngày Đức Chúa Giê-su trở lại. Trì hoãn là chữ được dùng theo quan điểm của loài người. Chúng ta thấy thời gian chờ đợi lâu hơn là mình mong muốn. Nhưng Chúa thấy thời gian không lâu hơn như Ngài dự định.

CƠ HỘI NGHI NGỜ LỚN HƠN.

Chúng ta có thể tranh luận rằng sự Chúa trở lại bị trì hoãn. Nhưng chúng ta không thể tranh luận rằng nếu chúng ta càng nói “thời gian còn ngắn ngủi” thì chúng ta càng nghi ngờ sự Chúa tái lâm. Nếu chúng ta định ngày giờ Chúa tái lâm và điều đó không xảy ra như mình dự định thì chúng ta sẽ nghi ngờ.

Bạn có sự lựa chọn nào nếu Chúa không trở lại? Những sự lựa chọn này giúp bạn thế nào về việc trông cậy vào sự Chúa tái lâm?

Khi bạn nghi ngờ sự tái lâm là bạn nghi ngờ tất cả lý do cho đức tin mình, vì nếu Chúa không trở lại thì chúng ta không được tất cả.

Hãy nói sơ lược tư tưởng của Phao-lô trong I Cô-rinh-tô 15. Đoạn này giúp chúng ta thế nào về việc không nghi ngờ sự Chúa phục lâm?

KHI SỰ TRÌ HOÃN KHÔNG PHẢI LÀ TRÌ HOÃN.

Chữ *trì hoãn* không phải là chữ hay nhất để miêu tả thời gian trôi qua giữa sự Chúa lên trời và sự Ngài trở lại.

Nếu Đức Chúa Giê-su là vĩnh cửu, làm sao Ngài có thể trì hoãn. Đức Chúa Trời biết thời giờ của sự Tái lâm, vì Ngài biết trước tương lai. Mục đích của Ngài “không sớm và cũng không trễ.”—Phỏng trích *The Desire of Ages*, tr. 32.

II Phi-e-rơ 3:8 giúp chúng ta thế nào để hiểu đúng sự Đức Chúa Giê-su trở lại?

Lời của sứ đồ Phi-e-rơ cho thấy rõ ràng chúng ta không thể nói Đức Chúa Trời chậm trễ theo quan điểm của Ngài. Chỉ theo quan điểm của loài người mà chúng ta thấy thời gian dài hơn là mình mong đợi. Chúng ta nóng lòng muốn niềm trông cậy về sự Tái lâm được ứng nghiệm. Nhưng chúng ta không được định thì giờ trong trí mình khác với những điều Kinh Thánh dạy về Chúa tái lâm. Kinh Thánh nói Ngài sẽ trở lại trong ngày gần đây.

Xin hãy nghiên cứu những thời kỳ sau đây: (1) thời gian dân Y-sơ-ra-ên ở Ê-díp-tô (Xuất Ê-díp-tô Ký 12:40), (2) thời gian giữa sắc lệnh truyền xây thành Giê-ru-sa-lem cho tới khi Đấng Mê-si đến (Đa-ni-ên 9:24-27), (3) thời gian khi cái sừng nhỏ tranh chiến cùng các thánh (Đa-ni-ên 7:25). Theo quan điểm của chúng ta, những thời kỳ này có điểm tương tự nào không? Những thời kỳ này giúp chúng ta hiểu thế nào về sự trì hoãn của ngày Chúa trở lại?

NIỀM HY VỌNG BỊ TRÌ HOÃN, TRÌ HOÃN, TRÌ HOÃN...

Xin đọc Châm ngôn 13:12. Đối với nhiều Cơ Đốc nhân, ngày 1 tháng 1 năm 2000 sẽ là ngày tận thế và Chúa sẽ tái lâm. Nhưng ngày 1 tháng 1 năm 2000 đến rồi đi và không thấy Chúa trở lại.

Chúng ta cảm thấy ngày cuối cùng không đến mau như mình mong muốn. Chúng ta trở nên thất vọng khi Đức Chúa Giê-su chưa trở lại.

Thế nào những câu sau đây giúp chúng ta không thất vọng vì Đức Chúa Giê-su chưa trở lại?

Ma-thi-ơ 24:36 _____

Mác 13:22 _____

I Tê-sa-lô-ni-ca 5:2 _____

II Phi-e-rơ 3:10 _____

Chúng ta cần chấp nhận những gì Kinh Thánh dạy. Không ai biết khi nào Chúa trở lại. Chúng ta không được phỏng đoán, lập thời khóa biểu, hay định một ngày nào đó cho sự Tái lâm. Nếu làm vậy, chúng ta tự đem sự thất vọng cho mình và những người khác. Kinh Thánh dạy rất tỏ tường là chúng ta không biết khi nào Chúa trở lại.

Là Cơ Đốc nhân, những gì chúng ta tin tưởng không có giá trị lâu dài nếu không có sự Tái lâm. Nhưng khi nào Chúa trở lại có quan trọng chăng? Xin giải nghĩa câu trả lời của bạn.

SỰ KIÊN NHẪN NGHĨA LÀ SỰ CỨU CHUỘC.

Sứ đồ Phi-e-rơ nói gì trong II Phi-e-rơ 3:15?

Đức Chúa Trời là Đấng kiên nhẫn. Loài người không kiên nhẫn. Chúng ta không hiểu rằng chúng ta cũng cần phải kiên nhẫn và nhẫn nhục. Đức Chúa Giê-su không vội vã trở lại vì Ngài muốn nhiều người hơn chấp nhận những lời hứa của Ngài và có mối tương giao mật thiết với Ngài. Xin đọc II Phi-e-rơ 3:9 và Rô-ma 2:4.

Thí dụ về kinh nghiệm của dân Y-sơ-ra-ên trong Xuất Ê-díp-tô rất hữu ích. Ý muốn của Đức Chúa Trời là dân Y-sơ-ra-ên sẽ chiếm được đất hứa. Nhưng sự giải cứu tùy thuộc vào việc họ đáp lại lời mời của Đức Chúa Trời. Họ đã mất 40 năm lang thang vô ích trong đồng vắng sỏi đá của miền nam Pha-lê-tin vì họ đã từ chối lời mời của Đức Chúa Trời. “Cùng một tội đó đã khiến dân Y-sơ-ra-ên thuộc linh chậm trễ vào thiên đàng. . . Đó là sự thiếu đức tin, không thánh thiện, và chạy theo thế gian đã giữ chúng ta lại thế giới tội lỗi và đau khổ này nhiều năm quá rồi.”—Phỏng trích *Selected Messages*, quyển 1, tr. 69.

Ellen G. White viết nhiều lần rằng tội lỗi và sự thiếu đức tin của hội thánh Đức Chúa Trời đã khiến Đức Chúa Giê-su không trở lại. Điều đó nghĩa là gì? Có phải chính tội lỗi chúng ta đã khiến Đức Chúa Giê-su không trở lại chăng? Chúng ta muốn Đức Chúa Giê-su trở lại. Vậy tại sao chúng ta tiếp tục phạm tội?

HỌC KIÊN NHẪN ĐỢI CHỜ.

Thời gian chờ đợi lâu hơn là chúng ta muốn vì sự trông mong của chúng ta có giới hạn. Nhưng sự thất vọng không phải là lý do để chối bỏ lời hứa Chúa sẽ trở lại. Ngài là sự bảo đảm chắc chắn của chúng ta vì Ngài đã làm những điều sau đây: (1) Ngài chấp nhận sự thanh nộ của Đức Chúa Trời chống lại tội lỗi (Ê-sai 53:4, 5), (2) Ngài phải đối diện sự phán xét của Đức Chúa Trời chống lại tội lỗi (Ê-sai 53:6), (3) Ngài phó chính mình làm Đấng Thay thế cho chúng ta (I Phi-e-rơ 2:24), (4) Ngài trở nên con sinh tể (I Cô-rinh-tô 5:7).

Xin đọc Gia-cơ 5:7. Thực hành sự “bền lòng chờ đợi” trong câu này thật quan trọng biết bao! Xin để ý bao nhiêu lần tác giả Thi thiên khuyên chúng ta trông đợi Chúa: Thi thiên 27:14; 33:20; 130:5.

Giả thử bạn có cơ hội để nói với mỗi tín đồ Cơ Đốc Phục Lâm trên thế giới về việc đừng mất hy vọng khi chúng ta trông đợi Chúa tái lâm. Bạn chỉ có ba phút để nói. Bạn sẽ nói gì khi đề cập đến huyết của Đức Chúa Giê-su đã tha thứ tội lỗi chúng ta?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC: “Có những người nói trong lòng mình và bằng hành động là ‘Chúa tôi chậm đến.’ Có lẽ có sự sai lầm vì đã lâu rồi Đức Chúa Giê-su không trở lại. Nhưng Chúa nói, ‘Chưa tới giờ để những việc này xảy ra. Nhưng giờ sẽ đến mau chóng và những điều ta phán cùng các ngươi sẽ xảy ra. Dường như Ngài chậm đến, nhưng hãy đợi, vì điều đó chắc sẽ xảy đến (Ha-ba-cúc 2:3)’ . . . Chúng ta có nên ở trong số những người không hợp tác với Đức Chúa Trời và nói rằng, ‘Chúa ta chậm đến’ chăng?”—Phỏng trích Ellen G. White, trong *Review and Herald*, 18 tháng 6, 1901.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

Để trả lời câu hỏi tại sao Chúa chưa trở lại, một số người trả lời, “Cả vũ trụ phải thấy hậu quả của sự bất phục tùng. Thời gian làm người ta quên tất cả. Khi quá khứ quá xa xăm thì trở nên mờ ảo. Tội lỗi đã được phô bày rất rõ ràng cho nên hằng tỷ năm sau khi tội lỗi không còn nữa, những người ở chốn xa xôi nhất trên thiên đàng sẽ không nghi ngờ việc Chúa đối phó với tội lỗi. Điều này đã được thực hiện rất hoàn hảo nên mọi người trong vũ trụ sẽ thỏa mãn cho đến đời đời về tình yêu, lòng thương xót, và sự công bình của Đức Chúa Trời trong việc đối phó với tội lỗi. Cho tới khi đó, chúng ta vẫn còn những câu khó trả lời. Cần thời gian để trả lời đầy đủ và kỹ càng những câu hỏi này vì đó là những câu hỏi rất khó. Bây giờ điều chúng ta có thể làm là tin cậy nơi Đức Chúa Trời. Chúng ta phải tin tưởng rằng Ngài sẽ trở lại vào đúng lúc.” Xin thảo luận câu trả lời này.

TÓM LƯỢC: Đức Chúa Trời, trong sự khôn ngoan, vẫn rất nhiều kiên nhẫn với chúng ta. Ngài muốn mọi người được cứu. Điều này không phải là không trông cậy Chúa trở lại, vì sự trông cậy là một phần của sự cứu chuộc Chúa ban cho. Nhưng chúng ta nên cẩn thận đừng định ngày giờ cho sự Tái lâm. Chúng ta có thể nghi ngờ sự Tái lâm nếu chúng ta nghi ngờ về ngày giờ Chúa Tái lâm. Để hiểu lòng kiên nhẫn của Đức Chúa Trời, chúng ta cũng phải kiên nhẫn.

QUÁ GIÀU NÊN KHÔNG CẦN PHẢI HY VỌNG?

CÂU GỐC: “Vả, người nói: Ta giàu, ta nên giàu có rồi, không cần chi nữa; song người không biết rằng mình khổ sở, khốn khó, nghèo ngặt, đui mù và lỏa lồ” (Khải huyền 3:17).

CHIỀU SA-BÁT

ĐỌC KINH THÁNH NGHIÊN CỨU TUẦN NÀY: Khải huyền 3:14-22. (Bản dịch của Kinh Thánh tiếng Việt, cụ Phan Khôi dùng chữ *sự trông cậy* để dịch từ *Hope*; trong loạt bài học này chúng tôi dùng chữ *niềm hy vọng* – Ban dịch thuật)

TỨ TƯỚNG QUAN TRỌNG: Trong bài 1, chúng ta học về A-đam và Ê-va trước khi họ phạm tội. Họ không có niềm hy vọng, vì họ không cần có niềm hy vọng. Tuần này, chúng ta học về những người cần có một niềm hy vọng nhưng lại quá tự mãn.

GIẢI NGHĨA LỜI TIÊN TRI TRONG CÂU KINH THÁNH TRÊN ĐẶT CHÚNG TA VÀO THỜI KỲ HỘI THÁNH LAO-ĐI-XÊ. Đây không phải là điều để hãnh diện. Kinh Thánh miêu tả hội thánh này nói mình giàu có và không cần gì cả. Điều này bày tỏ hội thánh ngày nay rất tự mãn và nghĩ rằng mình lớn lắm. Nhưng Đức Chúa Trời phán hội thánh này tẻ lắm. Hội thánh không nhận ra rằng mình đang nghèo ngặt, đui mù, và lỏa lồ.

Nhưng điều đáng mừng là hãy còn hy vọng cho hội thánh Lao-đi-xê nhờ sự hy sinh của Đức Chúa Giê-su trên thập tự giá.

NÓNG HOẶC LẠNH.

Xin đọc Khải huyền 3:15, 16. Điều đáng ngạc nhiên là Chúa phán Ngài ước gì chúng ta lạnh thay vì hâm hẩm. Tại sao người hâm hẩm lại bị Chúa nhả ra? Xin đọc lời bình luận sau đây trước khi bạn trả lời.

“Cơ đốc giáo hâm hẩm chỉ có hình thức bề ngoài khiến quyền lực thuộc linh không có quyền phép. Cơ Đốc giáo hâm hẩm khiến người ta đui mù không thấy sự cố gắng cần thiết để trở nên một Cơ Đốc nhân chiến thắng. Những tín đồ Lao-đi-xê rất tự mãn vì họ quá hãnh diện về những tiến bộ nho nhỏ của mình. Thật rất khó giúp họ nhận biết nhu cầu lớn lao của mình và ý thức rằng họ đã đi rất xa mục tiêu được trọn vẹn trong Đức Chúa Giê-su.”—Phỏng trích The SDA Bible Commentary, quyển 7, tr. 761.

Sự rửa sả hiện nay không phải là những quan niệm thái quá về tôn giáo hay chương trình sai hoặc sự giải nghĩa và địa vị không đúng. Sự rửa sả của thời nay là rất ít Cơ Đốc nhân thật sự quan tâm. Sự lãnh đạm đã làm tê liệt hội thánh. Sự thờ ơ ngăn cản hội thánh đạt đến mục tiêu của Chúa. Đó là tại sao sự lãnh đạm đã làm sỉ nhục Đức Chúa Trời rất nhiều. Chúa muốn chúng ta có bất cứ nhiệt độ nào hơn là sự hâm hẩm!

Hãy xét lại cuộc đời của bạn. Xin viết xuống vài thí dụ về sự hâm hẩm đã ảnh hưởng hội thánh bạn.

HY VỌNG CHO NHỮNG NGƯỜI “GIÀU” KHỐN KHỔ.

Xin đọc Khải huyền 3:17. Những câu sau đây giúp chúng ta hiểu được câu này thế nào? Ê-sai 65:5; Ma-thi-ơ 7:21-23; 19:24; Lu-ca 12:16-21; 18:10-14. Chúng ta nghĩ “những sự giàu có” nào trong hội thánh không có giá trị thật?

“Những sự giàu có” trong hội thánh không có giá trị thật có phải là địa vị (ảnh hưởng), làm việc thiện, đọc nhiều sách về Kinh Thánh, hoàn trả tiền phần mười đều đặn, tham gia việc làm chứng? Không ai chối cãi rằng những việc này quan trọng. Nhưng chúng không phải là cứu cánh. Hoàn trả tiền phần mười rất quan trọng, nhưng trả tiền phần mười không phải để được cứu.

Hội thánh Lao-đi-xê nghĩ họ “không cần gì cả.” Họ có thể hiểu tình trạng tội lỗi của nhân loại. Họ có thể hiểu tội lỗi rất tai hại. Họ có thể học về sự công bình của Đức Chúa Giê-su và sự quan trọng của luật pháp Đức Chúa Trời. Nhưng làm sao họ có thể nói họ không “cần gì cả”? Đức Chúa Trời có thể làm việc với những tội nhân cảm thấy có nhu cầu và cần được giúp đỡ. Ngài không thể làm gì cho những người không cảm thấy nhu cầu mình.

Điều gì ngăn ngừa chúng ta nghĩ rằng mình không cần gì cả? Phi-líp 2:5-7.

Chúa nói chúng ta lỏa lồ. Sự lỏa lồ là phần chính trong nan đề của hội thánh Lao-đi-xê. Chúng ta cần “áo” gì? Xa-cha-ri 3:3-5; Ma-thi-ơ 22:11.

SỰ HY VỌNG QUÍ NHƯ VÀNG.

Xin ôn lại Khải huyền 3:17, 18. Hội thánh Lao-đi-xê nghèo nên cần vàng để trở nên giàu có. Họ lỏa lồ nên cần áo. Họ đui mù nên cần “thuốc xúc mắt.” Đức Chúa Giê-su sẽ ban cho họ tất cả những gì họ cần để cứu họ khỏi tình trạng kinh khủng của họ. Ellen G. White nói vàng thử lửa là “đức tin thực hành trong tình yêu thương.”—*Christ’s Object Lessons*, tr. 158.

“Áo trắng” sẽ che phủ khỏi sự lỏa lồ nào? Ma-thi-ơ 22:1-14; Ga-la-ti 3:27. Còn “thuốc xúc mắt” sẽ giúp gì? Giăng 16:8-11; II Cô-rinh-tô 4:4.

Chúa khuyên hội thánh Lao-đi-xê mua vàng, áo trắng, và thuốc xúc mắt của Ngài. Làm thế nào họ mua được những thứ này? Ê-sai 55:1, 2.

Có lẽ khi khuyên họ mua những thứ trên mà họ không có tiền, Chúa muốn họ hiểu rằng sự cứu chuộc là những không đổi với họ nhưng rất đắt giá đối với Chúa. Con Đức Chúa Trời là Đức Chúa Giê-su đã trả giá sự cứu chuộc bằng chính sự sống của Ngài.

ĐỨC CHÚA GIÊ-SU ĐỨNG Ở CỬA.

Xin đọc Khải huyền 3:20. Câu này thật chứa chan hy vọng! Hội thánh Lao-đi-xê đáng thương, kiêu hãnh, đui mù, và lỏa lồ. Nhưng Chúa đứng trước cửa lòng họ và phán, “Ta gõ cửa. Ta muốn thăm con. Ta muốn ở với con.”

Từ ngày A-đam và Ê-va sa ngã, Đức Chúa Trời đã đi tìm nhân loại (Sáng thế Ký 3:9). Đức Chúa Giê-su đến lần thứ nhất để cứu chuộc nhân loại tội lỗi (Giăng 3:16; Ga-la-ti 1:4; 2:20). Bây giờ Đức Chúa Trời đến với loài người qua sứ điệp Lao-đi-xê. Đến ngày tái lâm, Đức Chúa Trời lại đến với nhân loại (Giăng 14:3; Công vụ các Sứ đồ 1:11).

Nghĩ đến những thí dụ khác trong Kinh Thánh về việc Chúa đi tìm nhân loại? Những thí dụ này nói gì về tình yêu thương của Chúa đối với chúng ta? Những thí dụ này nói gì về niềm hy vọng mà chúng ta cần?

Những điều gì ngăn chúng ta mở cửa khi Đức Chúa Giê-su gõ? Bạn đã mở cửa chưa? Hay là Đức Chúa Giê-su vẫn đang gõ? Ngài gõ bằng cách nào?

NHỮNG NGƯỜI CHIẾN THẮNG.

Xin đọc Khải huyền 3:21. Trong các sứ điệp gửi cho mỗi hội thánh trong Khải huyền, Chúa kết thúc với những chữ về sự chiến thắng (Khải huyền 2:7, 17, 26; 3:5, 12). Đây không phải chỉ là những mệnh lệnh mà còn là những lời hứa. Chúa không đòi hỏi chúng ta làm những điều không thể làm. Ngài ban cho chúng ta quyền lực để chiến thắng.

Những câu sau đây có những lời hứa rõ ràng nào?

Các Quan Xét 1:24 _____

Thi thiên 55:22 _____

Rô-ma 8:38, 39 _____

I Cô-rinh-tô 10:13 _____

Khải huyền 12:11 _____

Sự hy vọng lớn trong Khải huyền là tất cả chúng ta có thể là những người “chiến thắng” nhờ Đức Chúa Giê-su. Ngay cả những người trong hội thánh Lao-đi-xê khi nghe tiếng Chúa, chấp nhận sự quở trách, sửa trị và “ăn năn” (Khải huyền 3:19) thì họ cũng có thể là những người chiến thắng.

Sa-tan luôn luôn làm những điều để phân rẽ Đức Chúa Trời và chúng ta. Những điều này là gì, và làm thế nào chúng ta có thể thắng chúng?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC: “Những người có niềm hy vọng vững chắc và tin rằng Đức Chúa Giê-su sắp trở lại thì ngay bây giờ họ sẽ là những công dân tốt hơn. Những người thành thật hy vọng nơi đất mới sẽ cố gắng sống theo những nguyên tắc của đất mới trong khi họ còn sống trên trái đất này. Những người hát ‘chống huy hoàng và ơn phước’ và ‘nơi bến ấy, luôn xanh tươi’ thì sẽ cố gắng làm cho trái đất này cũng luôn xanh tươi. . . . Những bậc cha mẹ tin đất mới là nơi ‘phước hạnh và hân hoan’ thì cũng xây dựng một tiểu thiên đàng trên đất này với tình yêu thương cho nhau và con cái mình. . . .”—Phỏng trích R. R. Bletz, trong *Review and Herald*, 8 tháng 6, 1961.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

Xin giải nghĩa tại sao bạn đồng ý hay không đồng ý với câu sau đây. “Động từ *chiến thắng* trong tiếng Hy Lạp có nghĩa là một người ‘tiếp tục chiến thắng’ . . . Nhưng sứ điệp trong Khải huyền 2:2-6 gợi ý rằng chiến thắng nghĩa là thắng các giáo sư giả là những kẻ cám dỗ tín đồ tin nơi kiến thức của con người. Thật là một phần thưởng xứng đáng cho các tín đồ chiến thắng là họ được ăn trái cây sự sống!”—Phỏng trích *The SDA Bible Commentary*, quyển 7, tr. 745.

TÓM LƯỢC: Hội thánh Lao-đi-xê quá giàu nên không cần sự trông cậy. Tuy vậy, ngay cả với Lao-đi-xê, Chúa cũng ban cho họ niềm hy vọng chiến thắng, hy vọng được an ninh, và được cứu chuộc.

ĐƯỢC GỌI ĐẾN MỘT NIỀM HY VỌNG

CÂU GỐC: “Trông cậy sự sống đời đời, là sự sống mà Đức Chúa Trời không thể nói dối đã hứa từ muôn đời về trước” (Tít 1:2).

CHIỀU SA-BÁT

ĐỌC KINH THÁNH NGHIÊN CỨU TUẦN NÀY: Ê-phê-sô 4:1-6, 11-13. (Bản dịch của Kinh Thánh tiếng Việt, cụ Phan Khôi dùng chữ *sự trông cậy* để dịch từ *Hope*; trong loạt bài học này chúng tôi dùng chữ *niềm hy vọng* – Bản dịch thuật)

TỬ TƯỚNG QUAN TRỌNG: Chúng ta là những tín đồ Cơ Đốc Phục Lâm có trách nhiệm về “một sự trông cậy” (Ê-phê-sô 4:4) hay một niềm hy vọng. Chúng ta hiệp một trong sự trông cậy này. Chúng ta không có tương lai nếu không có Đức Chúa Trời và niềm hy vọng vào sự Chúa tái lâm. Sự trông cậy này được bảo đảm bởi sự chết của Đức Chúa Giê-su. Chúng ta mong muốn giúp người khác cũng tìm được sự trông cậy này. Cả vũ trụ đang chú ý đến chúng ta là những sứ giả của niềm hy vọng vào sự phục lâm của Chúa chúng ta.

TRONG BÀI HỌC TUẦN NÀY CHÚNG TA THẤY quyền lực hiệp một của niềm hy vọng mà Chúa muốn chúng ta chia sẻ với thế gian. Niềm hy vọng hay sự trông cậy này hướng dẫn chúng ta hành động trong tình thương. Chúng ta là tín đồ Cơ Đốc Phục Lâm, những người đại diện trung thành của Chúa. Ngài muốn hướng dẫn mọi người đến lẽ thật tràn đầy hy vọng. Là thuộc viên của tổ chức toàn cầu; chúng ta có vinh dự lớn lao kêu gọi mọi người hiệp một trong đức tin để trông chờ ngày tái lâm rất gần của Chúa.

SỐNG CUỘC SỐNG XỨNG ĐÁNG.

Chúng ta nhận được sự kêu gọi nào? Ê-phê-sô 4:1, 2. Làm thế nào chúng ta sống cách xứng đáng với sự kêu gọi này? Tại sao chúng ta phải khiêm nhường, mềm mại, nhịn nhục, lấy lòng yêu thương đối xử với nhau? Những điều này có liên quan gì tới sự kêu gọi của chúng ta?

Đôi khi chúng ta nghĩ rằng Đức Chúa Trời kêu gọi chúng ta để làm một công việc siêu phàm hay một chương trình vĩ đại. Có thể chúng ta nghĩ rằng nếu mình ăn những thức ăn bổ dưỡng hơn hay trung tín hơn trong việc giữ ngày Sa-bát, chúng ta sẽ xứng đáng hơn với sự cứu rỗi. Nhưng Ê-phê-sô 4:1, 2 dạy rằng Chúa muốn chúng ta đối xử tử tế với nhau. Điều này chứng tỏ chúng ta thật sự biết mình là ai trong sự liên hệ với Đức Chúa Trời và với đồng loại. Chúa chỉ kêu gọi chúng ta làm công việc Ngài muốn khi chúng ta lấy tình yêu thương đối xử với nhau.

Thế nào nghĩ về điều Đức Chúa Giê-su đã làm cho chúng ta trên thập tự giá giúp chúng ta sống xứng đáng với Chúa như Phao-lô miêu tả trong Ê-phê-sô 4:1, 2?

LẤY LÒNG YÊU THƯƠNG MÀ CHÌU NHAU.

Xin đọc lại Ê-phê-sô 4:1, 2. Chữ Hy Lạp dịch “chịu” cũng có nghĩa là kiên nhẫn và cam chịu. Trong Đức Chúa Giê-su, chúng ta chia xẻ cùng một niềm hy vọng. Nhưng nhiều khi chúng ta thấy khó làm việc chung với những anh chị em đồng đức tin. Những người này đòi hỏi chúng ta cần kiên nhẫn hơn khi giao tiếp với họ. Phao-lô nói chúng ta lấy tình yêu thương mà đối xử với nhau.

Ma-thi-ơ 10:8 giúp chúng ta hiểu thế nào về việc lấy “tình yêu thương” mà đối xử với nhau?

Đức tin cần giúp chúng ta thông cảm với những người đang gặp khó khăn trong sự trông cậy. Xin đọc những điều bà Ellen G. White viết cho những người đang sống trong nghi ngờ và sợ hãi.

“Nếu bạn tin cậy những lời hứa của Đức Chúa Trời, thì xiềng xích của ma quỷ sẽ bị bể gãy. . . . Hãy nói với lòng yếu đuối, đau khổ của bạn, ‘Trông cậy nơi Đức Chúa Trời. Ta sẽ chúc tụng Chúa vì Ngài ban cho ta sự can đảm.’ . . . Tôi biết Chúa yêu bạn. Hãy tin cậy nơi Ngài. Đừng nghĩ đến những điều làm bạn buồn rầu và đau khổ. Hãy bỏ đi những tư tưởng tiêu cực. Hãy nghĩ đến Đức Chúa Giê-su yêu quý. Hãy nghĩ đến quyền lực cứu rỗi của Ngài và tình yêu thương vô bờ bến của Ngài. Tôi biết Chúa yêu thương bạn. Nếu bạn không thể tin cậy vào đức tin mình, hãy tin cậy vào đức tin của người khác. Chúng tôi sẽ tin tưởng và hy vọng cho bạn. Đức Chúa Trời chấp nhận đức tin của chúng tôi thế cho bạn.”—Phỏng trích *Testimonies for the Church*, quyển 2, tr. 319.

Có những điểm quan trọng nào trong câu trên đây? Bạn biết ai có đức tin và sự trông cậy đang yếu dần chằng? Hãy chia sẻ câu của bà Ellen G. White với người đó. Bạn có thể thấy câu này cũng giúp ích cho bạn nữa.

ĐƯỢC GỌI ĐẾN CÙNG MỘT NIỀM HY VỌNG.

Kinh Thánh có nhiều lời hứa cho những sự trông cậy khác nhau: giải cứu khỏi tay kẻ thù (Thi thiên 18:3), bình an (Thi thiên 29:11), hướng dẫn (Thi thiên 48:14), quyền lực để chiến thắng tội lỗi (I Cô-rinh-tô 10:13). Đây chỉ là vài thí dụ thôi.

Sứ đồ Phao-lô nói đến “sự trông cậy” nào? Ê-phê-sô 4:4. Tại sao những niềm hy vọng khác không có ý nghĩa nếu thiếu “sự trông cậy” này? Những câu nào bạn có thể dùng để hỗ trợ câu trả lời của bạn?

Phao-lô cũng nói về sự hiệp một – một thân thể, một Thánh Linh, một sự trông cậy. Chúng ta là một thân thể (I Cô-rinh-tô 12:12-31) được Thánh Linh hướng dẫn đến một sự trông cậy. Chúng ta gồm nhiều chi thể nhưng sự trông cậy hiệp một, khuyến khích và hướng dẫn chúng ta. Chúng ta là một trong tư tưởng và mục đích, điều này giúp chúng ta hiệp một để đạt mục tiêu mình.

Thế nào những điều khác biệt như văn hóa, ngôn ngữ và chủng tộc có thể hiệp một được? Làm sao việc trông cậy vào sự Chúa tái lâm giúp bạn hợp tác trong một mục đích với hội thánh?

HIỆP MỘT TRONG ĐỨC TIN VÀ SỰ TRÔNG CẬY.

Tuần này chúng ta đã nghiên cứu ý chính nào trong Ê-phê-sô 4:5, 6?

Tại sao Phao-lô nói đến phép báp-têm trong câu này? Rô-ma 6:4; Ga-la-ti 3:27-29. Thế nào phép báp-têm bày tỏ căn bản sự hiệp một của chúng ta?

Đức Chúa Trời là một. Ngài là “trên cả mọi người, giữa mọi người và ở trong mọi người” (Ê-phê-sô 4:6; cũng xin đọc Rô-ma 11:36). Đức Chúa Trời thống trị. Chương trình của Ngài là đem sự tha thứ cho tất cả mọi người đến với Ngài nhờ huyết Đức Chúa Giê-su.

Thế nào I Cô-rinh-tô 8:6 hòa hợp với điều mà Phao-lô diễn tả trong Ê-phê-sô 4:5, 6? Xin cũng đọc Giăng 17:20-23.

Sự hiệp một quan trọng đối với Đức Chúa Trời. Vì vậy cũng dễ hiểu tại sao Đức Chúa Trời là một. Lẽ thật của Ngài là một. Sự trông cậy là một. Vì thế hội thánh là đại diện cho Ngài trên đất cũng nên hiệp một.

Đức Chúa Giê-su muốn nói gì về sự hiệp một – Đức Chúa Trời ở trong Ngài; Ngài ở trong Đức Chúa Trời; Ngài ở trong chúng ta?

SỰ HIỆP MỘT TRONG ĐỨC TIN.

Xin đọc Ê-phê-sô 4:14. Tại sao sự hiệp một trong đức tin và sự trưởng thành thuộc linh rất quan trọng? Sự hiệp một trong đức tin và sự trưởng thành thuộc linh bảo vệ chúng ta chống lại điều gì?

Chúng ta có cả thân thể để giúp chúng ta quân bình. Chúng ta phải bày tỏ tình thương đối với nhau và ý thức rằng Đức Chúa Trời ban ân điển cho mỗi người chúng ta. Sau đó chúng ta cùng lớn lên trong sự hiệp một. Một hội thánh biểu lộ tình thương cho nhau và cho những người tội lỗi là một hội thánh hiệp một “trong đức tin và trong sự hiểu biết Con của Đức Chúa Trời.”

Sự hiệp một trong đức tin không ngẫu nhiên xảy ra, nhưng là kết quả của việc chúng ta coi sự trông cậy và đức tin là quan trọng trong đời mình và cố gắng hòa hiệp với nhau. Bà Ellen G. White viết, “Hãy cố gắng hiệp một. Hãy cầu nguyện cho sự hiệp một. Hãy hành động để đem lại sự hiệp một.”—Phỏng trích Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, quyển 9, tr. 188.

Hội thánh của bạn có trưởng thành trong đức tin và trong sự hiểu biết về Con của Đức Chúa Trời chăng? Bạn có thể làm gì để giúp hội thánh khôn lớn trong đức tin?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC: “Đức Chúa Giê-su đã chết cho chúng ta. Ngài yêu thương chúng ta với tình thương vô bờ bến. Vì thế chúng ta phải yêu thương nhau. Chúng ta phải bỏ sự ích kỷ và làm việc với nhau trong tình thân yêu thương và hiệp nhất. Chúng ta đã yêu và nuông chiều mình, đã tìm những lý do để không làm việc Chúa. Nhưng chúng ta đã không yêu người khác là những người không có nhiều khuyết điểm như chúng ta. Chúa yêu thương chúng ta. Ngài nhin nhục đối với chúng ta. Đôi khi chúng ta không cảm tạ Chúa về tình thương của Ngài nhưng Ngài vẫn yêu chúng ta. Hãy nghĩ đến sự chúng ta đối xử với nhau! Hãy nhớ những lần chúng ta làm tổn thương nhau khi chúng ta đáng lẽ phải yêu nhau như Đức Chúa Giê-su đã yêu chúng ta! Chúng ta nên thay đổi hoàn toàn. Chúng ta hãy yêu thương và vui mừng giúp đỡ nhau. Chúng ta hãy tử tế và nhin nhục về lỗi lầm của nhau. Chúng ta hãy giữ những sự chỉ trích cay nghiệt cho mình thôi. Chúng ta phải trông cậy tất cả, tin tất cả những điều của nhau.”—Phỏng trích Ellen G. White, *Review and Herald*, 22 tháng 4, 1884.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Một số tín đồ Cơ Đốc Phục Lâm thành thật quan tâm về những điều họ tin quyết định nhóm riêng. Bạn sẽ nói gì để giúp họ hiểu những sự nguy hiểm của việc phân rẽ này.
2. Bạn sẵn sàng làm gì cho sự hiệp một?

TÓM LƯỢC: Chúng ta được kêu gọi đến sự hiệp một. Vì vậy chúng ta phải hiệp một và sống xứng đáng với trách nhiệm của mình. Sự trông cậy hiệp một chúng ta. Sự hiệp một quan trọng hơn những điều nhỏ mọn phân rẽ chúng ta. Khi chúng ta để sự trông cậy của Chúa hành động trong lòng thì chúng ta sẽ sống cho sự vinh hiển của Chúa. Chúng ta trông đợi ngày mà chúng ta sẽ sống đời đời với Chúa.

NHỮNG ĐIỀU QUAN TRỌNG NHẤT

CÂU GỐC: “Thế thì, anh em hãy dùng lời đó mà yên ủi nhau” (I Tê-sa-lô-ni-ca 4:18).

CHIỀU SA-BÁT

ĐỌC KINH THÁNH NGHIÊN CỨU TUẦN NÀY: I Tê-sa-lô-ni-ca 4:13-18. (Bản dịch của Kinh Thánh tiếng Việt, cụ Phan Khôi dùng chữ *sự trông cậy* để dịch từ *Hope*; trong loạt bài học này chúng tôi dùng chữ *niềm hy vọng* – Ban dịch thuật)

TƯ TƯỞNG QUAN TRỌNG: Niềm hy vọng của chúng ta là sự cứu rỗi đã hứa trong Đức Chúa Giê-su. Ngài đã trả một giá rất đắt cho chúng ta và Ngài sẽ trở lại để đem chúng ta về trời. Hai môn đồ cảm thấy lòng mình nóng nảy trên con đường đến Em-ma-út (Lu-ca 24:13-35). Cũng vậy, những lời hứa chan chứa hy vọng của Đức Chúa Trời giữ đức tin sống động trong lòng chúng ta trên con đường đi về nước vĩnh cửu của Chúa.

“MỌI VIỆC TRÊN ĐỜI VÀ LỊCH SỬ NHÂN LOẠI ĐỀU ĐI ĐẾN CUỐI CÙNG.” – Phỏng trích Reinbold Niebuhr. Là Cơ Đốc nhân, chúng ta biết sự cuối cùng này là gì. Chúng ta sẽ “tại nơi không trung mà gặp Chúa, như vậy chúng ta sẽ ở cùng Chúa luôn luôn” (I Tê-sa-lô-ni-ca 4:17). Thật không có gì tốt đẹp hơn được nữa!

KHÔNG CÓ SỰ TRÔNG CẬY (KHÔNG CÓ NIỀM HY VỌNG).

Tại sao Cơ Đốc nhân không buồn rầu về người đã chết? Tại sao một số người “không có sự trông cậy”? I Tê-sa-lô-ni-ca 4:13.

Sự chết là kẻ thù tệ nhất của chúng ta. Chúng ta không thể diệt được sự chết. Trong vũ trụ, nếu không có Đức Chúa Trời và không có sự trông cậy, thì sự sống là gì và sự chết là gì? Mọi điều chúng ta sống cho, tranh đấu cho, và hy vọng sẽ bị chôn vùi trong nấm mộ mãi mãi. Sự sống không có ý nghĩa gì sao? Chúng ta không có tương lai nếu ngôi mộ là cuối cùng của cuộc đời.

Xin đọc I Phi-e-rơ 1:13. Phi-e-rơ nói về sự cuối cùng nào? Câu này thích hợp với I Tê-sa-lô-ni-ca 4:13 thế nào? Shakespeare viết rằng sự sống là “một chuyện huyền thoại do một người ngu kể, thật náo động và đầy giận dữ mà không có ý nghĩa gì cả.” Căn cứ vào những người “không có sự trông cậy, ” tại sao Shakespeare viết như vậy? Bạn sẽ diễn tả thế nào cùng một tư tưởng đó? Phao-lô đã diễn tả cùng tư tưởng này thế nào trong I Cô-rinh-tô 15?

SỰ TRÔNG CẬY BÊN NGOÀI CHÚNG TA.

Xin miêu tả I Tê-sa-lô-ni-ca 4:16, 17 nói việc gì sẽ xảy ra trong tương lai. Bạn có thể dùng nhiều chi tiết để diễn tả.

Sự Chúa tái lâm không phải là việc thông thường. Không có gì trong thiên nhiên, lịch sử, hay lý luận gợi ý về sự tái lâm. Thiên nhiên và lịch sử cho chúng ta biết rằng khi chúng ta chết, chúng ta trở về cát bụi. Điều này nói cho chúng ta biết niềm hy vọng quan trọng nhất của chúng ta là niềm hy vọng vào một điều mà chúng ta không thể tự làm được. Chúng ta phải lệ thuộc hoàn toàn vào sự thương xót của Chúa. Chúng ta hy vọng vào sự Chúa tái lâm chỉ vì Chúa đã phán bảo cho chúng ta về điều đó. Đây là một biến cố cần sự hành động của Chúa. Ngài đã trình bày lẽ thật này trong cả quyển Kinh Thánh.

Xin đọc lại I Tê-sa-lô-ni-ca 4:16, 17. Những câu này nói gì về niềm hy vọng hay sự trông cậy lớn nhất của chúng ta? Vì sự trông cậy của chúng ta lệ thuộc hoàn toàn vào điều chúng ta không thể tự làm được, điều này liên quan thế nào tới sự trông cậy của chúng ta? Xin tìm câu trả lời cho những gì chúng ta có thể làm trong ngày Sa-bát.

NIỀM HY VỌNG TỐT ĐẸP NHẤT.

Xin đọc I Tê-sa-lô-ni-ca 4:14. Sứ đồ Phao-lô muốn nhấn mạnh là Đức Chúa Giê-su đã chết và sống lại. Vì Ngài đã chết và sống lại, những người chết trong đức tin cũng sẽ sống lại. Đó là niềm hy vọng vĩ đại nhất của chúng ta.

Xin đọc Hê-bơ-rơ 2:9. Câu này nói Đức Chúa Giê-su chết vì mọi người. Điều này có ý nghĩa gì đối với mọi người? Điều này có nghĩa gì đối với bạn?

Từ Ca-in cho tới kẻ sát nhân tàn bạo nhất! Từ những kẻ đồng tính luyến ái hiệp dâm ở Sô-đôm tới những kẻ làm sách báo khiêu dâm ở California! Từ người lính La Mã đâm ngọn giáo vào bên hông Đức Chúa Giê-su cho tới những kẻ mồi lửa thiêu sống John Huss! Từ tội đầu tiên của A-đam và Ê-và cho tới tội cuối cùng của tội nhân sau chót trên đất! Vì những kẻ phạm tội kể trên và cho mọi kẻ tội phạm khác, Đức Chúa Giê-su đã chấp nhận sự đoán phạt của Đức Chúa Trời công bình, là Đấng chống lại mọi tội lỗi trên thế gian.

Đức Chúa Giê-su chết cho những kẻ tội phạm tội tệ nhất. Điều này nói gì về tình thương của Đức Chúa Trời. Biết rằng Đức Chúa Giê-su đã trả hết cho mọi tội lỗi của bạn cho bạn niềm hy vọng thế nào?

CHIA SỐT NIỀM HY VỌNG.

Xin đọc I Tê-sa-lô-ni-ca 4:18. Sau đó coi sơ lược bốn sách Phúc âm. Liệt kê những chỗ Đức Chúa Giê-su phán những lời yên ủi và hy vọng. Những lời đó là gì? Ngài phán những lời đó với ai và tại sao?

Không ai trong chúng ta có thể kêu kẻ chết sống lại. Phần đông chúng ta không bao giờ chữa được người bị bệnh cùi. Nhưng tất cả chúng ta có thể làm những hành động tử tế, hy sinh, và yêu thương để có thể đem lại nhiều quyền lực cho những lời nói đầy hy vọng của chúng ta.

Khi sứ đồ Phao-lô nói “hãy yên ủi lẫn nhau” với những lời nói hy vọng là ông nói với các Cơ Đốc nhân. Cơ Đốc nhân cũng cần yên ủi lẫn nhau.

Có những người bạn biết đang trải qua những sự thử thách kinh khủng chăng? Bạn có thể nói hay làm gì để đem lại hy vọng cho họ?

ĐỨC CHÚA TRỜI CỦA SỰ TRÔNG CẬY.

Xin đọc Rô-ma 15:13. Khi chúng ta chấm dứt những bài học về sống trong sự trông cậy Chúa tái lâm, xin hãy nhớ rằng Đức Chúa Trời ban cho chúng ta sự trông cậy này. Ngài đã đến với chúng ta để chúng ta có thể đến với Ngài. Ngài là Đấng đã “đối xử với chúng ta như chúng ta đáng được, để chúng ta được đối xử như Ngài đã được.” Ngài là Đức Chúa Trời đã “bị hình phạt vì tội lỗi chúng ta mà Ngài không có phần gì cả để chúng ta được tha thứ vì sự công bình của Ngài mà chúng ta không có phần trong đó.” Ngài là Đức Chúa Trời “đã chết cái chết của chúng ta để chúng ta có thể nhận được sự sống của Ngài.”—Phỏng trích *The Desire of Ages*, tr. 25. Thật không ngạc nhiên khi Ngài được gọi là Con Đức Chúa Trời của sự trông cậy.

Chữ “chan chứa” trong Rô-ma 5:15 cũng có nghĩa là “quá nhiều, đầy dẫy, tăng thêm, quá đủ.” Chúng ta có chan chứa, đầy dẫy, tăng thêm, hay quá đủ sự trông cậy bởi quyền lực của Đức Thánh Linh. Điều này có phải nói về luôn luôn được vui vẻ chăng? Xin giải nghĩa. Làm thế nào chúng ta có đầy dẫy sự trông cậy trong khi bị căng thẳng?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC: “Một ngày gần đây, bầu trời sẽ chiếu sáng sự vinh hiển của Đấng Tạo Hóa. Một ngày gần đây chúng ta sẽ thấy một đám mây mà chúng ta chưa từng thấy bao giờ. . . . Đám mây này sẽ là chiếc xe của Vua vinh hiển đến giải cứu các thánh của Ngài.

“Thật là một đám mây tuyệt vời! Thật là sung sướng cho những người trung tín yêu mến sự hiện ra của Ngài. Họ có sự trông cậy đến cuối cùng bởi ân điển Đức Chúa Giê-su sẽ đem tới cho họ khi Ngài đến. Bỗng nhiên ánh sáng rực rỡ ban ngày trở nên rực rỡ hơn. Ánh sáng này chói lòa hơn sự vinh hiển của mặt trời, càng rực rỡ hơn, càng vinh hiển hơn cho tới khi chúng ta thấy Vua muôn vua hiện ra trong sự vinh hiển. Đấng chiến thắng trở lại trên đám mây vinh hiển với các thiên sứ.”—Phỏng trích Carlyle B. Haynes, *Present Truth*, 15 tháng 3, 1940.

“Một trong những lễ thật nghiêm trọng nhất và vinh hiển nhất trong Kinh Thánh là Chúa tái lâm để hoàn thành công việc cứu rỗi vĩ đại. Dân sự Đức Chúa Trời trên thế giới tội lỗi này đã được ban cho sự trông cậy quý báu và vui mừng trong lời hứa Đức Chúa Giê-su tái lâm. Đấng là sự sống và sự sống lại sẽ đem đến cho dân sự Ngài sự điệp quan trọng nhất trong Kinh Thánh là sự phục lâm.”—Phỏng trích *The Great Controversy*, tr. 299.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Hãy đọc lại câu trên đây. Khi Chúa tái lâm, công việc cứu chuộc sẽ chấm dứt nghĩa là gì? Không phải Đức Chúa Giê-su đã hoàn tất việc cứu chuộc trên thập tự giá sao? Xin giải nghĩa.
2. Xin liệt kê vài phạm nhân tệ nhất trong lịch sử. Sau đó nghĩ đến việc Đức Chúa Giê-su đã chịu hình phạt cho tất cả tội lỗi của họ (Hê-bơ-rơ 2:9; Ê-sai 53; Giăng 1:29; I Phi-e-rơ 2:24). Hãy thảo luận trong lớp về ý nghĩa sự hy sinh của Ngài. Xin nhấn mạnh vào sự trông cậy mà sự chết của Ngài đã đem lại chúng ta.

TÓM LƯỢC: “Anh em hãy dùng lời đó mà yên ủi nhau” (I Tê-sa-lô-ni-ca 4:18).